

Dalmutató

67-es út.....	6	Erdő, erdő de magos a teteje.....	47
A cédrus fa.....	44	Erdő, erdő, erdő.....	48
A csavargók dala.....	38	Európa.....	32
A csend beszél tovább.....	29	Fel, fel vitézek.....	45
A csitári hegyek alatt.....	44	Felhők	4
A dédapám.....	19	Felmászott a nyúl a fára.....	49
A fegyverkovács balladája.....	37	Fogadd el.....	4
A Nap többé nem kel föl.....	64	Földvár felé.....	14
A választ fújja már a szél.....	27	Gábor Áron.....	45
Adjon az Isten.....	61	Gondolsz-e majd rám.....	35
Ahol a lusta folyó.....	22	Guajira Guantanamera.....	33
Állatkerti útmutató.....	43	Ha a világ rigó lenne.....	15
Által mennék én a tiszán.....	44	Ha én rózsza volnék.....	7
Alumínium edény.....	36	Ha itt lennél velem.....	6
Amikor.....	38	Hajnali ének.....	64
Angela.....	54	Hány lába van?.....	9
Anyu, végy egy hegyet nékem.....	59	Három picis lasponya.....	9
Arany ágon ül a sármány.....	26	Ho-ho-ho-horgász.....	9
Árva fiú.....	63	Homokóra.....	53
Az ifjúság.....	34	Hull a levél a fáról.....	3
Az utcán.....	40	Huszár gyerek, huszár gyerek.....	45
Baj van a részeg tengerésszel.....	50	IFA megy a hegyen.....	60
Balalajka.....	46	Itt állok egymagam.....	15
Béres vagyok béres.....	44	János bácsi a csatában.....	47
Betlehemi csillag.....	30	Játsszunk együtt.....	7
Bóbita.....	41	Jimmy.....	42
Bordódi Kristóf.....	8	Jól van dolga.....	44
Búcsudal.....	60	Jöjj kedvesem.....	12
Búcsúzó.....	55	Jöjj vissza vándor.....	61
Bunkócska.....	37	Karrier.....	29
Citromízű banán.....	42	Kégli dal.....	62
Csinibaba.....	24	Kell még egy szó.....	3
Csiribiri.....	41	Kell, hogy várj.....	19
Csitt kicsi baby.....	55	Kertész leszek.....	16
Csudálatos Mary.....	36	Késő üzenet.....	35
Csúzli-dal.....	31	Későre jár, kedvesem.....	55
De jó lenne.....	4	Kicsit szomorkás.....	59
Déli felhők.....	51	Kis kece lányom.....	46
Édes kisfiam.....	24	Kisherceg.....	52
Egy hétig tart egy szerelem.....	11	Kismadár.....	34
Egyedül a tóparton.....	25	Kócos ördögök.....	14
Egyszer véget ér.....	27	Kossuth Lajos táborában.....	46
El Condor Pasa.....	41	Különös éjszaka.....	25
Elhagyom a várost.....	21	Lada-dal.....	5
Élj vele boldogan.....	26	Levél a távolból.....	15
Eljött a hajnal.....	37	Lökd ide a sört.....	17
Első villamos.....	15	Luca babám.....	28
Engedd, hogy szabad legyek.....	23	Mama, kérlek.....	10
Erdő szélén házikó.....	37	Már én többet.....	44
		Már minálunk babám.....	47

Mária volt.....	51	Zöld erdőben.....	4
Megismerni a kanászt.....	49	Zöld leveleske.....	39
Megkötöm lovamat.....	43	Zöldre van a rácsos kapu festve.....	46
Megyen már a hajnalsillag lefelé.....	48		
Micimackó.....	5		
Micimackó és barátai.....	54		
Miért hagytuk, hogy így legyen.....	12		
Mit tehetnék érted.....	13		
Mizu.....	58		
Mondd, hogy nem haragszol rám.....	17		
Most múlik pontosan.....	10		
Mr. Alkohol.....	32		
Múlnak a gyermekévek.....	39		
Nagy hajóval jöttünk át.....	40		
Napsugár.....	30		
Ne gondold.....	40		
Ne vágj ki minden fát.....	16		
Nehéz a boldogságtól búcsút venni.....	57		
Nekem a csend a dalom.....	28		
Ob La Di Ob La Da.....	52		
Ohio.....	20		
Országút.....	63		
Összetartozunk.....	55		
Paff, a bűvös sárkány.....	20		
Paprikajancsi szerenádja.....	57		
Paradicsomban.....	33		
Petróleumlámpa.....	18		
Pofonofon.....	13		
Poljuska.....	46		
Régi csibészek.....	18		
Rejtelmek.....	11		
Reszket a Hold.....	25		
Süsü, a sárkány.....	58		
Száll fel magasra.....	26		
Szállj el kismadár.....	8		
Száraz tónak nedves partján.....	50		
Száz forintnak ötven a fele.....	48		
Szép holnap.....	53		
Tavaszi szél vizet áraszt.....	48		
Tibi-mix.....	49		
Tizenhárom ezüst pityke.....	45		
Tizenhat éves.....	23		
Tündérnóta.....	39		
Tyukodi pajtás.....	45		
Újra itt van.....	3		
Ünnep.....	21		
Valaki mondja meg.....	36		
Vár az út.....	62		
Vigyázz magadra, fiam!.....	22		
Volt egy tánc.....	56		

Újra itt van [C] (112)

Újra itt van, újra itt van,
Újra itt van a nagy csapat.
Csapjad össze, csapjad össze,
Csapjad össze a mancsodat!

Újra hallom, újra hallom
Újra hallom a hangokat

Refr:

Légy a vendégünk, légy az emlékünkh!
Ünnepeljük meg az új találkozást
És hogy elférjünk, arra megkérünk
Ne csinálj felfordulást

Szép leányok, szép leányok,
Szép leányok ne sírjatok!
Hullanak már, hullanak már,
Hullanak már a csillagok.

És mi mégis, és mi mégis,
És mi mégis itt vagyunk!

Refr.

Úgy vártam rá, ó, azt elmondani nem tudom
S, hogy eljött elém, eloszlatta bánatom
Azt hittem én, hogy beköszöntött már az ősz
És valóban már hulldogálnak a sárgult levelek
De érzem még a nyári lázban égő szívemet

Hull a levél a fáról [C] (51)

C G7 C
Hull a levél a fáról
Elmegyek én e tájról
C G7 Am F
Elmegyek én messzire
C G C
El a világ végére.

Nekem nincs még szeretőm
Nem adott a teremőm
Elmegyek hát keresni
Szeretnék már szeretni.

Kell még egy szó [Gm Capo3] (49)

Em G C H7
Kell még egy szó mielőtt mennél
Em G Am H7
Kell még egy ölelés ami végig elkísér
C G Am H7
Az úton majd néha gondoldj reám
Em G C H7 Em
Ez a föld a tiéd, ha elmész visszavár

Nézz rám és lásd, csillagokra lépsz
Nézz rám, tovább a régi szenvedés
Hol a fák az égig érnek, ott megérint a fény
Tudod jól, hova mész, de végül hazatérsz

C G
Szállj, szállj, sólyom szárnyán,
Am Em
három hegyen túl,
C Em Am H7
Szállj, szállj, ott várok rád, ahol véget ér az út

Úgy kell, hogy te is értsd, nem éltel hiába
Az a hely, ahol élsz, világnak világa
Az égigérő fának ha nem nő újra ága
úgy élj, hogy te legyél virágnak virága.

Refr.

Em G Em H7
Nézz rám, s ne ígérj, nézz rám, sose félj

Em G Am H7 Em
Ha nincs hely, ahol élj, indulj hazafelé

Zöld erdőben [Am] (76)

Am C
Zöld erdőben, zöld mezőben
Dm G C
Sétál egy madár
Dm Am
Kék a lába, zöld a szánya
F E Am
Jaj be gyöngyen jár.

Híva engem utitársnak,
El is megyek én.
Nincs erdőben olyan leány
Ki megtartson már.

F C G C G C
Jaj ha elmegy, megyek én is,
Dm Am
Hogy ne szánnám galambomat
F E
Hívtségéért is.
Am C
Midőn immár haláfia
F E Am
Rámnevet mégis.

Felhők [Hm Capo2] (86)

(intro: verse utolsó sora)

Am Am/H C
Megláttam egy felhőt, szép viola felhőt
C G Am E
Olyan volt, olyan volt, mint a boldog álom
Am D C E Am
Szoboszlai kenyér a heti vásáron

Gyenge domb a pusztán, koszorú a bálon
Olyan forma felhő, olyan teljes forma
Mint az a te orcád, teljes Magyarország

Néztem azt a felhőt, halványodó felhőt,
Megállottam, néztem odafenn az égen
a rózsás, a füstös alkonyatvidéken

Úgy fájt az én szívem, ahogy nem fájt régen
Néztem azt a felhőt, míg a magas szelek
Széthúzták, elhordták, volt nincs Magyarország
(Am D Am D... Am

De jó lenne [C] (105)

Intro/versszakok közt:

C C/D C/E C/F
C/E C/D C C/G
C C/D C/E C/D
C C/H A

F C F C
De jó lenne szélnél
sebesebben szállni,
fagyott tavi nádas
F C D
húrján citerázni.

De jó lenne tavaszi
patakokkal futni
vackor körte ágáról
bóbitákat fújni.

de jó lenne illatos
mezőkön heverni
száraz szénakazalban
meg-meg hemperegni.

De jó lenne boróka
gyöngyét nyakba fűzni
láda megett egy tücsökkel
éjjel hegedülni.

Fogadd el (áldozás) [D Capo2] (50)

C G Am C C F C G
Fogadd el, Uram, szabadságomat, fogadd egészen
F C E F E Am
Vedd értelmemet, és vedd akaratomat, emlékezésem.

Mindazt, amim van és ami vagyok, te adtad ingyen
Most visszaadok, Uram, visszaadok egyszerre mindent

Legyen fölöttem korlátlanul rendelkezésed
Csak egyet hagyj meg, ajándékul: szeretnem téged.

Csak a szeretet maradjon enyém a kegyelemmel
És minden, de minden gazdagság enyém,
Más semmi nem kell.

Micimackó [A Capo2] (87)

G Hm
Egy napon, mikor Micimackónak
C D
Semmi dolga nem akadt
G Hm
Eszébe jutott, hogy tenni kéne
C D
Valami nagyon fontosat.
Em Hm
Elment tehát Malackához
C G
Hogy meglesse, mit csinál.
Em C
De Malackánál éppen akkor
A7 D
Senkit nem talált.

2. Így hát elindult hazafelé,
Miközben sűrűn hullt a hó.
Arra gondolt, otthon talán
Akad egy kis ennivaló.
Hogy kimelegedjék ugrándozott,
S jó nagyokat lépett,
S a hidegre való tekintettel
Énekelni kezdett, (hogy:)

G C
R. Minél inkább havazik,
D G
Annál inkább hull a hó.
Minél inkább hull a hó,
Annál inkább havazik.
C G
Hull a hó és hózik (-zik-zik,)
D G
Micimackó fázik (-zik-zik,)
Hull a hó és hózik (-zik-zik,)
Micimackó fázik.

3. Ismert erdei körökben
Az az általános nézet,
Hogy Micimackó, mint minden medve,
Szereti a mézet.
És ez nem csak afféle
Szerény vélemény,
Hanem határozottan állítom,
Hogy tény, tény, tény.

4. Ezért, mikor hideg van
És sűrűn hull a fehér hó,
Kell hogy legyen az almáriumban
Eltéve ennivaló.
Így aztán, ha délidőben
Micimackó megéhezik,
Mégkóstol egy csupor mézet
Alaposan, fenékgig.

R.

5. Micimackó a barátom,
És gyakran elbeszélgetünk
Azokról a dolgokról, miket
Mind a ketten ismerünk.
Tanultunk egy verset is,
És most már kívülről tudom,
Ha hideg van és hull a hó,
Én mindig ezt dúdolgatom:

R.

Lada-dal [Am] (90)

Am Dm
Megyek a Ladával búsan egyedül,
Am E Am
s fék helyett a gázra taposok.
Odakinn az utcán mérges emberek
üvöltik, hogy „-Gennyes vadbarom!”

A Dm
Szeretném az ezerötöst megállítani!
G C E
Szeretném az akácfákat elhárítani!
Az ezerötös kockám csak pereg-pereg,
így hát tovább mentővel megyek.

67-es út [C] (74)

C G
Nagy esők jönnek és elindulok,
Am F
elmegyek innen messze.
A 67-es úton várhatsz rám dideregve.
Nyár éjszakán, ha nem jövök,
esik az eső és mennydörög,
A csillagokkal ha szédülök,
esik az eső és nem találsz rám.

Am F G C
Csillagok, csillagok mondjátok el nekem,
Am F G C
Merre jár, hol lehet most a kedvesem.
Am Dm G C
Veszélyes út amin jársz, veszélyes út amin járok,
Am Dm G
Egyszer te is hazatalálsz, egyszer én is
C
hazatalálok.

Nagy esők jönnek és itt maradok,
itt maradok örökre,
A 67-es út mellett az árok parton ülve.
Nyár éjszakán, ha nem jövök,
esik az eső és mennydörög,
A csillagokkal ha szédülök,
esik az eső és nem találsz rám.

Csillagok, csillagok...

Ha itt lennél velem [C] (135) (felütéses)

C - G Am
Én mennék veled, de nem akarsz
F - C G - Am
Csak nézek utánad az ablakon
F - C G - Am
Ahogy egy kisfiú, ha nem hiszi el
Em F
Hogy most már menni kell

A mesének vége és álmodom
Hogy virág nyílik a domboldalon
A felhők fölött ragyog a nap
Ha itt lennél velem

Én letörölném a könnyeid
És elmondanám, hogy szép lehet
A holnap, hogyha elhiszed
Ha itt lennél velem

C G
Ha itt lennél velem
Em F
És fognád a két kezem
C Dm
Én nem engedném el
Em G C C-G
Többé már sosem, kedvesem

A mesének vége és álmodom
Hogy reggel újra felkel a nap
Igazat mond és megsimogat
Ha itt lennél velem

Én mennék veled...

Ha itt lennél velem...

Ha itt lennél velem
És fognád a két kezem
Én azt kérném megint
Hogy hazudj még nekem, kedvesem

Ha én rózsá volnék [Am] (65)

Am E Am
Ha én rózsá volnék, nem csak egyszer nyílnék
C G7 C
Minden évben négyszer virágba borulnék
Am Dm G C
Nyílnék a fiúnak, nyílnék én a lánynak
Am E Am
Az igaz szerelemnek és az elmúlásnak

Ha én kapu volnék, mindig nyitva állnék
Akárhonnan jönne, bárkit beengednék
Nem kérdezném tőle: hát téged ki küldött?
Akkor lennék boldog, ha mindenki eljött

Ha én ablak volnék, akkora nagy lennék
Hogy az egész világ láthatóvá váljék
Megértő szemekkel átnéznének rajtam
Akkor lennék boldog, ha mindent megmutattam

Ha én utca volnék, mindig tiszta lennék
Minden áldott este fényben megfürödnék
És ha engem egyszer lánckerék taposna
Alattam a föld is sírva beomolna

Ha én zászló volnék, sohasem lobognék
Mindenféle szélnek haragosa volnék
Akkor lennék boldog, ha kifeszítenének
S nem lennék játéka mindenféle szélnek

Játsszunk együtt [G] (92)

G D7
Nem hívtam senki, magamtól jöttem én
D7 G
Színezüst vonattal keresztül hét megyén
G G7 C C#0 (helyett A7)
Játsszunk most együtt, amíg csak lehet
G H7 Em C G
Remélem nem felejtessz sokáig el, ha egyszer
D7 G
elmegek

Nem várt rám senki és mégis itt vagyok
Hétmérföldes csizmám sarka elkopott
Játsszunk most együtt, amíg csak lehet
Remélem nem felejtessz sokáig el, ha egyszer
elmegek

Nem érkezett hozzám gépelt üzenet
Nem kért fel senki, hogy daloljak neked
Játsszunk most együtt, amíg csak lehet
Remélem nem felejtessz sokáig el, ha egyszer
elmegek

Ne kérdezd tőlem, hogy meddig maradhatok
A játék vége előttem is titok
Játsszunk most együtt, amíg csak lehet
Remélem nem felejtessz sokáig el, ha egyszer
elmegek

Szállj el kismadár (felezős) [C] (92)

C \ G \ Am \ F \

C \
Szállj el kismadár
G \
Nézd meg, hogy merre jár
Am \ F\
Mondd el, hogy merre járhat ő

Mondd el, hogy szeretem
Mondd el, hogy kell nekem
Mondd el, hogy semmi más nem kell

C \
Csak a hold az égen
E \
Csak a nap ragyogjon
Am \
Simogasson a szél
F G C\
Simogasson ha arcomhoz ér
E \
Csak a hold ragyogjon
Am \
Csak a nap az égen
F G
Nekem semmi más nem kell.

Kell, hogy rátalálj
Szállj el kismadár
Nézd meg, hogy merre járhat ő

Vidd el a levelem
Mondd el, hogy kell nekem
Mondd el, hogy semmi más nem kell

Csak a hold az égen...

C \ G \
||: Soha ne gyere, ha most nem jössz
Am \ F\
Soha ne szeress, ha most nem vagy itt G :||

||: Vap-vap-vap-suvap
Vap-vap-suvapap
Vap-vap-vap-suvapapé :||

Bordódi Kristóf [Am] (118 3/4)

Am C E Am
Bordódi Kristóf lovára száll
F C G C
Felfelé száguld, hol nincsen határ
F C Dm Am
Csillagos ég alatt álmokat úz
Dm Am E Am
Éleszd a lángot, égjen a tűz

Fehér szobában, nyáréjszakán
Illatos ágyban fekszik a lány
Szemében könnyek, hiába vár
Bordódi Kristóf lovára száll

Ne sírj, virágom, ne sírj anyám
Láttok még engem a ház udvarán
Bordódi Kristóf búcsúzik már
Felfelé száguld, hol nincsen határ

A földtől már távol, az éghez közel
Száguldó szélvész ragadja el
Lelkében lánghoz az emésztő tűz
Csillagos ég alatt álmokat úz

Bordódi Kristóf a ház udvarán
Hat fehér gyertya a két oldalán
Sír fölé hajlik egy magányos fűz
Éleszd a lángot, égjen a tűz

Ho-ho-ho-horgász [C] (131)

C F C
Ha itt a nyár, ugye komám
F C
A szív a víznek szalutál
G
És vígan lépked, akár a tornász
C Em Am
Így megy a nagy ho-ho-ho-horgász

H7 E
Bátran rikkant: puhányok ho-ho-ho-ho
G
Megint csak ho-ho-ho-ho

Van itt csali, s egy-két horog
Az eszem pedig jól forog
S cselet a cselre kiválón sorjáz
Ravasz a nagy ho-ho-ho-horgász

F
Városbéli puhányok, nyavalyások
Em A7
Ha gyötör a láz
Dm D7
Fületek nyissátok gyorsan, hallgassátok
C Am
Amit most néktek, hallgassátok
Dm D7 C Am Dm G
Amit most néktek eldalol a ho-ho-ho-nagy-
C
horgász

szóló:
F F e A7 d G C F C F C G C

Hány lába van? [A Capo2]

G C G D7
Hány lába van a madárnak, számold meg fiam
G C G D7 G
Egy, kettő, nincs több, ennyi lába van
G C G D7
Hány lába van az egérnek, számold meg fiam
G C G D7 G
Egy, kettő, három, négy, ennyi lába van

C G
Mindegyiknek annyi lába,
C G
Ahány lik a nadrágjában
C G
Belebújnak - felveszik,
A D7
lefekszenek - leteszik

Hány lába van a bogárnak, számold meg fiam
Egy, kettő, három, négy, öt, hat lába van
Hány lába van az asztalnak, számold meg fiam
Három, mert egy kitörött, most három lába van

Hány lába van a csigának, számold meg fiam
..... ennyi lába van
Hány lábom jár a százlábú, számold meg fiam
Egy, kettő, ... 99, 100, ennyi lába van

Három pici lasponya [C] (Nagy hajókkal jöttünk át dallamára)

Három pici lasponya
Laposra van taposva
És az egyik így szól
Akkor mért vagyok én lasponya?

Lettem volna inkább alma,
Nem lennék most lasponya!
Nem lennék most az út szélén
így laposra taposva!

Mama, kérlek [C] (66)

C E7 Am C7
Mama, kérlek, meséld el nekem
F A7 Dm
Hogy milyen volt az élet nélkülem
G C E7 A7
Gondoltál rám, amikor azt tervezted el
Dm G C
Hogy mi lesz majd, ha nagy leszel

Mama, kérlek, meséld el nekem
Hogy hogyan kezdődött az életem
Véletlen volt, vagy gondoltál reám
Azon az édes éjszakán

Dm G E7 Am
Hisz jól tudod, nem kértelek
F G C
Nem kértem tőled az életet
F G C E7 A7
S még mielőtt majd egyszer meghalok
Dm G C
Még tudnom kell, miért vagyok

Mama, kérlek, azt mondd meg nekem
Akartad-e azt, hogy így legyen
Én azt hiszem, hogy véletlen csupán
Hogy éppen ő az én apám

Hisz jól tudod, nem kértelek
Nem kértem tőled az életet
S még mielőtt majd egyszer meghalok
Még tudnom kell, miért vagyok

Mama látod zavarban vagyok
Most megint egész másra gondolok
Lesz majd talán, igen lesz majd valaki
És tőlem is ezt kérdezi
Mit mondjak én majd őneki
Mit mondjak én

Most múlik pontosan [A Capo2] (170)

G D
Most múlik pontosan, engedem hadd menjen
Em C
Szaladjon kifelé belőlem, gondoltam egyetlen
G D
Nem vagy itt jó helyen, nem vagy való nekem
C Am G D
Villámlik mennydörög, ez tényleg szerelem

Látom, hogy elsuhan felettem egy madár
Tátongó szívében szögesdrót, csőrében
szalmaszál
Magamat ringatom míg ő landol egy almafán
Az Isten kertjében almabort inhalál

H7 Em
Vágtatnék tovább veled az éjben
C F
Álmok foltos indián lován
H7 Em
Egy tátósszív remeg a konyhakésben
C D
Talpam alatt sár és ingovány

Azóta szüntelen őt látom mindenhol
Meredten nézek a távolba, otthonom kőpokol
Szilánkos mennyország, folyékony torztükör
Szentjánosbogarak fényében tündököl

Egy indián lidérc kísért itt bennem
Szemhéjain rozsdás szemfedő
A tükrökön túl fenn a fellegekben
Furulyáját elejti egy angyszárnnyú kígyóbűvölő

Egy hétig tart egy szerelem [C] (53)

G C
Vasárnap ismertem meg őt
\ Dm
vasárnap este hét után
\ G
És úgy esett, hogy hétfőn reggel
\ C
tőlem ment munkába a lány

És este kis szatyorban hozta
a fogkefét s a tiszta bugyit
És kedden, még mielőtt elment
az ágyba kaptam reggelit

C F
És kedden este moziba mentünk
\ C
a film egy szerelemről szólt
\ D7
S a lány a vállamon sírt
\ G
mert oly szomorú vége volt

És szerdán majdnem elaludtunk
egy gyönyörű éjszaka után
S egész nap az járt fejemben
de szép kismama lesz a lány

S csütörtökön csak beszélgettünk
és elmesélte az életét
Azt is, hogy volt egy nagy szerelme
s azt is, hogy nem feledte még

És pénteken egy társaságban
ahová én vittem el őt
Megsértődött egy szó miatt
s talált egy régi ismerőst

És péntek éjjel nem aludtunk
csak veszekedtünk hajnalig
S mikor végül átöleltem
nem éreztem, hogy megszorít

És szombaton nem találkoztunk
azt mondta, fontos dolga van
Hát így történt, hogy szombat este
egy kissé leittam magam

S vasárnap délig ágyban voltam
fájt a fejem és mindenem
Hát írtam egy dalt ezzel a címmel:
Egy hétig tart a szerelem

Rejtelmek [C] (59)

C \
Rejtelmek, ha zengenek
Dm G7
őrt állok, mint mesében.
C \
Bebújtattál engemet
Dm G7
Talpig nehéz hűségbe.
C - Am C - G
|: Don don don-dana don
C - D7 G
Don-dana dana-dana don don :|

Szól a szellő, szól a víz,
Elpirulsz, ha megérted.
Szól a szem és szól a szív,
Folyamodnak teérted.
|: Don don don-dana don
Don-dana dana-dana don :|

Én is írom énekem,
Ha már szeretlek téged.
Tedd könnyűvé énekem
Ezt a nehéz hűséget.
|: Don don don-dana don
Don-dana dana-dana don :|

Miért hagytuk, hogy így legyen [D] (83)

D \ D2 - D4 D
Azt hiszed, hogy nyílik még a sárga rózsza,
D A E7 A
Azt hiszed, hogy hallgatunk a hazug szóra,
D \ D2 - D4 D
Azt hiszed, hogy mindig mindent megbocsátunk,
D A E7 A C
Azt hiszed, hogy megtagadjuk minden álmunk,
E7 - E A \\ \\
Minden álmunk.

D - D = A D - D = A
Virágok közt veled lenni,
D - D2 = D A
Tudom, szép volna, kedvesem
D - D = A D - D = A
Virág sincsen, te sem vagy már,
D - D2 = D E - A
Miért hagytuk, hogy így legyen?
G - G = D D - D2 = D
Virágok közt veled lenni,
D - D2 = D A
Tudom, szép volna, kedvesem
G - G = D D - D2 = D
Virág sincsen, te sem vagy már,
D - D2 = D E - A
Nem ad választ ma senki sem!

El ne hidd azt, bárki mondja, hogy ez jó így,
El ne hidd, hogy minden rendben, bárki szédít,
El ne hidd, hogy megváltoztunk vezényszóra,
El ne hidd, hogy nyílik még a sárga rózsza,
Sárga rózsza.

Virágok közt...

Jöjj kedvesem [C]

C C7 F C
Jöjj kedvesem, gyere, mondd el, mit érzel,
G
Titkolni kár, hisz látom én.
C C7 F C
Jöjj kedvesem, gyere, mondd el, mit érzel,
C G F7 C
Az élet nem lányregény.

Jöjj, kedvesem, hiszen szép szemed könnyes,
Úgy érzed, mást akartál.
Jöjj, kedvesem, hiszen szép szemed könnyes,
Úgy érzed, most csalódtál.

C F
Ne legyél bánatos, én komolyan gondolom,
G C
Hogy hozzám tartozol, és én hozzád tartozom
F C
Meglátod, rendbejönnek majd a dolgaink,
G C
Lesznek még szép napjaink.
F C
Meglátod, rendbejönnek majd a dolgaink,
G F C
Lesznek még szép napjaink.

Jöjj, kedvesem, gyere, bújj ide mellém,
Szeress most úgy, ahogy rég.
Jöjj, kedvesem, gyere, bújj ide mellém,
Ölelj meg úgy, ahogy rég.

Ne legyél bánatos...

Mit tehetnék érted [Em] (69)

Em Am
Nem születtem varázslónak,
D G
csodát tenni nem tudok,
C G
S azt hiszem, már észrevetted,
Am H7
a jótündér sem én vagyok.
Em Am
De ha eltűnne az arcodról
D G
ez a sötét szomorúság,
C H7 Em \
Úgy érezném, vannak még csodák.

C G
Hát mit tehetnék érted,
A0 Em
hogyan elűzzem a bánatod,
C G
A lelked mélyén megtörjem
Am H7
a gonosz varázslatot?
C G
Hát mit tehetnék érted,
A0 Em
hogyan a szívedben öröm legyen?
C H7 Em
Mit tehetnék, áruld el nekem!

Nincsen varázspálcám,
mellyel bármit eltüntethetek,
És annyi minden van jelen,
mit megszüntetni nem lehet.
De ha eltűnne az arcodról
ez a sötét szomorúság,
Úgy érezném, vannak még csodák.

Hát mit tehetnék érted...

Nincsen hétmérföldes csizmám,
nincsen varázsköpenyem,
S hogy holnap is még veled leszek,
sajnos nem ígérhetem.
De ha eltűnne az arcodról
ez a sötét szomorúság,
Úgy érezném, vannak még csodák.

Pofonofon [C] (swing felezős) (63)

C G
Először is, elő a régi elvvel!
C G
Először üss, és utána nyelvelj!
B F C G
Így a tuti hatás nem marad el.
Egy jó ütés nagy csodákra képes,
Kitüntetés, csillagokkal ékes.
Hálás lehet az, kit Balu nevel.
\< C \
-És laposra ver!

F G Am
Ha beindul a nagy pofonofon,
G C
Ketten osztozunk meg a pofonokon:
F C G
Én adom, és te állod majd!
Ha beindul a nagy-nagy pofonofon,
S kinő egy új púp a kobakodon,
Ne bánd, csak a féltés hajt!

Ha cseng a fül, és fáj az arc a szájnál,
Valószínű, hogy valamit elhibáztál,
És szól a pofonofon, nem totojáz'.
Van itt pofon, picinke, mint a masni;
Szolid horog, lendületnyi tasli
És a balegyenes, ami megmagyaráz.
-És gatyába ráz!

Ha beindul a nagy pofonofon...

Nincs mit ints! Megy a bal!
Egy nagy mancs betakar.
Mint egy pincspofa, belapul az orr, és akkor
Szán is már Balu tán, ám a nagy bal után
Megy, sőt száll a szélben a jobb!
Hidd el, hogy a jobb mint bal sose jobb.
A bal úgy jobb, ha csavarod,
De legjobb az, ha nem te kapod.

Kócos ördögök [E] (61)

E-A E - A
Kócos kis ördögök voltunk,
E - A H7
Naptól és kosztól sötét volt arcunk,
E- A E - A
Nyáron csak mezítláb jártunk,
E - H7 H7 - E
Barátom, tán még emlékszel rá.

A E
Nyolc éven át egy suliba jártunk,
H7 E
Az utat jól ismertük,
A E
És megtörtént mégis, hogy nem találtuk
H7 E = H7|
S egy moziba tévedtünk.

Kócos kis ördögök voltunk,
Naptól és kosztól sötét volt arcunk,
Nyáron csak mezítláb jártunk,
Barátom, tán még emlékszel rá.

Egyszer egy lánynak orgonát vittünk,
Mert tetszett a lány nekünk,
És mert a saját kertjében szedtük,
Csak átadtuk, s futottunk

Kócos kis ördögök voltunk,
Naptól és kosztól sötét volt arcunk,
Nyáron csak mezítláb jártunk,
Barátom, tán még emlékszel rá.

Egyszer egy szürke egeret fogtunk,
A szürke szín hatásos,
Mert minden lány, kinek kezébe adtuk,
H7 E = C7|
Fehér lett, vagy piros

F-Bb F - Bb
Kócos kis ördögök voltunk,
F - Bb C7
Naptól és kosztól sötét volt arcunk,
F- Bb F - Bb
Nyáron csak mezítláb jártunk,
F - C7 C7 - F
Barátom, tán még emlékszel rá.

Földvár felé [Am] (68)

Am F G Am
Ott állt a lány az út jobboldalán,
Am F G7 C
Egy sárga rózsza hervadt homlokán.
Dm G7 C - E7/H Am-Am/G
A szürke úton csak állt várakozón,
D/F# F - G Am
Földvár felé, félúton.

Az őszi napfény bágyadtan virult,
Az őszi bánat szép szemére hullt,
Oly ismerős volt, hogy honnan, nem tudom,
Földvár felé, félúton.

Megszólítottam, bár nehéz volt szívem,
Földvár felé, ha eljön, elviszem.
Nem válaszolt, csak nézett álmodón,
Földvár felé, félúton.

Vártam egy percet, vagy annyit sem talán,
És mérgeződtem, tán süket ez a lány,
Még egyszer szóltam, ha nem jön, itthagynom,
Földvár felé, félúton.

Csak állt ott némán, nem fordult felém,
Az őszi napfény felragyogott szép szemén,
Egy könnycsepp gördült az arcán, csillogón,
Földvár felé, félúton.

Nem kértem többször, vártak már reám,
A földvári kultúrház ócska színpadán,
Otthagytam őt - és mást is, jól tudom,
Földvár felé, félúton.

Azóta nézem az út jobboldalát,
Talán még egyszer meglátom azt a lányt,
Ha megtalálom, megvigasztalom,
Földvár felé, félúton.

Ha megtalálom, megvigasztalom,
Földvár felé, félúton.

Első villamos [Am] (75)

Am \ Am7\
Már csak néhány csillag él,
D \ Dm\
Újságpapírt hord a szél,
G7 \ C-C/H
Felébred az állomás,
Am D7 \ Am\
És vár, újra vár.

Dülöngél egy nagy kabát,
Álmosan néz rá a lány,
Szemében még különös
Am D \ Am G7
Álma jár. Á...

C G C F
Az első villamos már elindult felénk.
G \ C G7
Csilingel, amerre jár.
C G C Am
Az első villamosra vár
D7 Am
A napsugár. Á...

Hosszú volt az éjszaka,
Égen, földön folyt a tánc.
A korlát láncainak dől
A csillagász. Á...

Ha a világ rigó lenne [C] (82)

C G
Ha a világ rigó lenne,
Am G C
kötényemben ő fütyülne.
Éjjel nappal szépen szólna,
ha a világ rigó volna.

||: F G C F G C :||
Há há há, há há há

De, ha a világ rigó lenne,
kötényembe nem is férne.
Kötényem is honnan volna,
ha a világ rigó volna.

Levél a távolból [C] (84)

C G7 C\
Távolból írok, kedvesem.
C G7 C\
Nagyon távol vagy már, azt hiszem.
F G7 C F
Nem mondhatom, hogy könnyű volt a szakítás,
C F - G7 C\
Bár most már jólérem magam.

Élj boldogan nélkülem.
Legyél sokkal boldogabb, mint velem.
Nem mondhatom, hogy hozzám jobb nem lehetnél,
Bár most már jól érzem magam.

F G7 C\
Nem kell nekem, hogy válaszolj.
F G7 C\
Nem kell nekem, hogy válaszolj.
F G7 C F F|
Nem kell nekem megírnod azt, hogy szerettél.
C F - G7 C\
Tudod, én így is jól érzem magam.

(modulál D-re)
Élj boldogan nélkülem...
Nem kell nekem, hogy válaszolj...

Itt állok egymagam [C] (76)

közjáték: C F C F C F C G

C A Dm G7
Óh kedves nyári napfény, mondd el nekem
C A Dm G7
Ha látod merre jár most szerelmem
C E F C
Óh kedves napsugár, nézd, itt állok egymagam
F Dm B G7
Mégfognám két kezét, de oly messze van

Óh kedves szél, ha látod, mondd néki el
Mondd el, hogy hú szerelmes mást érdemel
Óh kedves szél, ha szólnál, hallgatna rád talán
F C G C
Küld vissza őt nekem, küldd el hozzám

közjáték

G F G
Küldd el hozzám, küldd el hozzám

Kertész leszek [E Capo2] (73)

D A
Kertész leszek, fát nevelek,
Hm G D A D A
Kelő nappal én is kelek. Lá...

Nem törődöm semmi mással,
Csak a beolytott virággal. Lá...

Minden beolytott virágom
Kedvesem lesz virág áron.

Ha csalán lesz, azt se bánom,
Igaz lesz majd a virágom.

 G D
Ha már elpusztul a világ,
 Hm E
Legyen a sírjára virág.
 G E
Ha már elpusztul a világ,
 A D
Legyen a sírjára virág.

Tejet iszok és pipázok,
Jó híremre jól vigyázok.

Nem ér engem veszedelem,
Magamat is elültetem.

Ha már elpusztul a világ...

Kell ez nagyon, igen nagyon
Napkeleten, napnyugaton.

Ha már elpusztul a világ,
Legyen a sírjára virág.

Ha már elpusztul a világ...

Ne vágj ki minden fát [D] (96)

D
A
Hogy velem nem törődtél,
épp, hogy elviseltél,
D
én már nem bánom

Azt, hogy szeress engem,
úgy is ha kényelmetlen,
én már nem várom

G A
Csak annyit kérek tőled, ha érted,
D G
ne vágj ki minden fát
A A7 D \\
Legalább néha-néha lazíts egy félórát

Hogy magad alatt vágod,
egyszer majd belátod,
én már nem nézem

Azt, hogy hallgass énrám
ott fenn a magas létrán,
én már nem kérem

Csak annyit kérek tőled, ha érted,
ne vágj ki minden fát
Legalább néha-néha lazíts egy félórát

Azt, hogy nem értettél
és sosem segítettél,
én már nem bánom

Azt, hogy gondolj arra,
szükségünk van egymásra,
én már nem várom

Csak annyit kérek tőled, ha érted,
ne vágj ki minden fát
Legalább néha-néha lazíts egy félórát

Mondd, hogy nem haragszol rám [C] (100)

C G7 C \
Tudod, annyi minden történt akkor éppen,
C G7 C \
És én nem tudtam már hinni senkinek.
C G7 C
És te megpróbáltál segíteni rajtam,
\
F G7 C
Sajnálom most már, hogy megsértettelek.

\
F \
Em \
Hidd el, hogy bánom már, őszintén bánom már,
Dm7 G7 C
Hogy hirtelen elküldtelek.
\
F \
Em \
És most már kérem én, őszintén kérem én,
Dm7 G7 C
Hogy egyszer majd bocsásd ezt meg,
G C F C F C
És mondd, ó, mondd, hogy nem haragszol rám,
G B \
F \
Hogy nem haragszol rám.

Tudod, fáradt voltam, csalódott meg minden.
Egész egyszerűen nem értettelek.
Olyan átkozottul tiszta tudtál lenni,
Sajnálom most már, hogy megsértettelek.

Hidd el, hogy bánom már...

Lökd ide a sört [G] (116)

G C
Amíg a munka becsület dolga
D G
Én tisztességgel megszomjazom.
G C
De amíg élek, bár rövid az élet,
D G|
Vizet már nem iszom.

C \
G
Lökd ide a sört, ide a sört, ide a sört,
\
C \
D7 \
Lökd ide a sört, ide a sört, ide a sört.

Az Arany Ökörben a haveri körben
A sikereim mind értékelik,
Mer' az a férfi, aki nem dől ki,
Vigasztal ez a hit.

Lökd ide a sört...

Szabad időmben a törvényes nőmmel
Jogok alapján rendelkezem (Jól megverem.)
S ne mondja senki, hogy mit kéne tenni,
Amikor én fizetek.

Lökd ide a sört...

Petróleumlámpa [C Capo3] (91)

intro: ||: A A/E A E :||

A
Kényes porcelán, és itt áll a zongorán

C D A
Egy fényes régi-régi-régi-régi lámpa.

A
Talpán zöld betűk: én vagyok a fény, a tűz,

C D A
Hogy láss az éjszakába'.

C #G
Petróleumlámpa,
#Cm E7 A (intro)

Milyen szép a lángja.

Kémlelt éjeket, sok lepkét megégetett
És türt sok-sok-sok hazugságot.
Száz év rálépett, ismeri az életet
És érti a nagyvilágot.

Petróleumlámpa,
Milyen szép a lángja.

Kislány, ha itt jársz, az árnyékod kék óriás,
Megnéz és elvarázsol.
Bámulsz, hogy mi van, nézel, mint a moziban,
És két szép szemedben táncol.
Petróleumlámpa,
Milyen szép a lángja.

Régi csibészek [C]

C G7 C
Egyik délután megyek az utcán,
F C G C
És látom, hogy nem köszöntök már.
C G7 C
Hátam mögött még fütty se szól, mint rég;
F C G C
Úgy érzem, elfelejtették.

C D G
Régi csibészek, nem ismernek engem meg,
C D G C
Nézik, mit nézek, aztán tovább...mennek.

Közel volt egy grund, mindig ott voltunk,
Vagy messze elcsavarogtunk.
A kék ég alatt ránksütött a nap,
Rágcsáltuk a tökmagokat.

Régi csibészek, nem ismernek engem meg,
Nézik, mit nézek, aztán tovább...mennek.

Hullott a könnyünk, annyit neveltünk,
S azt ettük, amit szerettünk.
Bámultuk sokat a kiscsajokat,
Így éltünk boldog napokat.

!|: Régi csibészek, nem ismernek engem meg,
Nézik, mit nézek, aztán tovább...mennek. :!|

Kell, hogy várj [E Capo2] (114)

D G E A
Szemedben könnyek, haragszol rám.
D G E A
Hogy el kell mennem, nem az én hibám.
D H7

Kell hogy várj, várj is meg,
Em A7

Ne félj, újra visszajövök.
D H7

De addig írd, gyakran írd,
Em A7 D

Így szerezz egy kis örömet nekem.

Kiszáradt torkom és ég a szám,
Utolsó csókom, gondolj majd rám.

Kell hogy várj...

Em A7
Ne vess, hisz így szeretlek,

D H7
Vidámnak és kedvesnek

Em A7 D
Lássalak, ha nem leszel velem.

Em A7
Nehéz most messze menni,

D H7
De könnyebb elviselni,

Em A7 D
Ha rád majd így emlékezem.

Titokban sírhatsz egy kicsit még.
Na jól van most már, ennyi elég.

Kell hogy várj...

A dédapám [Hm] (96)

(talán felezős, talán kantri)

Am
Húsz éve már, több is talán,
C

hogy nap-nap után

G
Minden nap délután

Dm Am
eljött a dédapám

Mesélt olyat, mesélt olyat, mesélt sok csodát
Igen, mesélt sok csodát, lódított is talán

C G Dm Am
R. Kisfiam, így szólt hozzám a dédapám
Jöjj velem, hagyjuk itt a város zaját
Jöjj velem, mesélek megint sok csodát
Elmegyünk, s úgy leszünk, mint két jó barát

(közjáték: ||: Am C G Am :||)

Arról mesélt, az volt a szép,
mikor lovon járt
Régen, mikor lovon járt,
a nőknek úgy imponált

Mondta nekem, hogy beléesett
egy szőke hajú lány
S ez a szőke hajú lány
lett az én dédanyám

R.

Vártam megint, hogy újra vigyen,
de nem jött többé már
Sajnos nem jött többé már,
érte jött a halál...

Paff, a bűvös sárkány [G] (69)

G Hm C G
Paff, a bűvös sárkány, ki senkitől se félt
C G Am D7
Álomország tengerpartján játékok közt élt.

G Hm C G
Paff, a bűvös sárkány, ki senkitől se félt
Am7 D7 G Em Am7 D7 G
Álomország tengerpartján játékok közt élt.

Volt egy játszótársa, úgy hívták, hogy Peti,
Jó barátja madártollat hozott őneki.

A tengert együtt járták, repült a kis hajó,
Paff hátára felült Peti, így utazni jó.

Sok király és sok herceg és mind a kalóz nép
Köszöntötték, ha jöni látták, tisztelték nevét.

Hiszen ő volt...

Örökké él a sárkány, de nem úgy a kisfiú.
Színes tollakkal nem játszik a felnőtt ifjú.

Egy szürke éjjel aztán Peti nem jött többé el,
S Paff, a sárkány otthon maradt,
bár várta a tenger.

Hét fejét búsan rázta s tizennégy szemmel sírt,
Nem kelt többet útra eztán, így mondták a hírt.

Mert barát nélkül gyenge még a sárkány is,
Paff elbújt a barlangjába,
s most híre-hamva sincs.

Pedig ő volt...

Ohio [C] (60)

(helyett igény szerint Berettyó énekelendő)

C G
Ott születtem, hol kék az ég,
G7 C
Hol kék az ég, hív a messzeség
C7 F
Vár ránk a part, hív a nagy folyó,
C G7 C
Csobban a víz, hív az Ohio.

Megmondtam én, enyém leszel,
És többé már senki nem ölel.
Vár ránk a part, hív a nagy folyó,
Csobban a víz, hív az Ohio.

Megkértem én szép kedvesem,
Jöjjön velem, sétáljon velem,
Vár ránk a part, hív a nagy folyó,
Csobban a víz, hív az Ohio.

Megmondtam én...

És amikor átöleltem,
A késemet nekiszegeztem.
Felkiáltott: kérlek, ne ölj meg,
A halálba ne küldj engemet!

Megmondtam én...

Éjfél után mentem haza,
Jaj, mit tettem, ó én ostoba:
Megöltem őt, akit szerettem,
Mert nem kellett, ó a szerelmem.

Elhagyom a várost [#Gm Capo4] (79)

Em C
1. Magányosan állok egy sötét udvaron
G C7
Egy régi, ócska lámpa csendesen lobog
D D# Em
Sorra kidőlt padok közt lépkedek
Cmaj7 D D#
Kevés a hely, ahova léphetek.
Em C7
A sarkon áll egy alak, rám vigyorog,
G C
Szólni nincs kedvem, hát továbbindulok
D D# Em
A régi téren talán vár még valaki,
C D D7
Vele jó lesz egy cigit megosztani...

G
R. Egyszer, egy szép napon
Em(7)
Tudom, hogy elhagyom
F D7
A várost, ahol élek.
G
Mindent itt hagyok,
Em(7)
Mít Miskolc adhatott
F D
Igen, holnap, holnap indulok.

Em C7
2. Talán csak megszokásból indultam tovább,
G C7
Mereven bámultam a házak ablakát,
D7 D# Em
A pályaudvar, ó, egy megszokott állomás
Cmaj7 D7
Az egész egy furcsa látomás
Em C7
Aztán csend. És újra csend.
G C7
A sárga Hold álmosan figyel.
D7 D# Em
Tudom, hogy nem felejttem, mennyit jártam itt,
C D
Tudom, hogy nem felejttem, mennyit vártam itt.

Ünnep [Dm Capo5] (86)

Am
Szakadt függöny az ablakokban,
F
Öregek egymagukban,
Dm
Ha tudnám, lecsókolnám
E
a százéves ráncokat.

Szülők egymástól elvadulva,
Gyerekek eltaszítva,
Ha tudnám, összefognám
a széthullott családokat.

Leány és fiú együtt sétál,
Test a testtől megoldást vár.
Nem szabad, hogy elfedjék
kimondani: szerelem!

Egy út van, én ebben hiszek:
A mindent elsőpró szeretet,
A rossz felett győzni fog a jó!

C Am
Ünnep oly szép, a gyertya ha ég,
Dm E
A szeretet asztalánál ott ülünk mindannyian.
Hó és hideg, de a szándék meleg,
A kevés is több lesz, ha a szíved adod bele

Együtt így jó, nincs is rá szó,
nem lehet papírra írni,
Egyszerűen érezni kell!

Ünnep oly szép, a gyertya ha ég,
A szeretet asztalánál ott ülünk mindannyian!

Vigyázz magadra, fiam! [C] (79)

C G C
Tizennégy múltam éppen, vasárnap volt, azt hiszem,
F D7 G
Apám bort töltött és sodort egy cigarettát nekem.
C F
Leült mellém s azt mondta: Te most elmész, ki tudja,
G G7 C
Mikor látunk majd újra, vigyázz magadra fiam!

F G C G C
Vigyázz jól, mert a város hideg, büszke és irigy,
F G C G C
Eddig gond nélkül éltél, de már nem lesz mindig így.
F G C (E7) Am
Ott a kollégiumban minden egész másképp van,
F D7 G C
Én csak azt kívánom, bármi lesz is, ember légy, fiam!

Mikor eljött a nap, szintén egy vasárnap délután,
Anyám könnyek közt adta rám az ünneplő ruhám.
Csirkét csomagolt az útra, apám bort töltött újra,
Búcsúzóul azt mondta, vigyázz magadra, fiam!

Vigyázz jól, mert a város hideg, büszke és irigy,
Eddig gond nélkül éltél, de már nem lesz mindig így.
Egész más ott az élet, egyedül hagynak téged,
Én csak azt kívánom, bármi lesz is, ember légy, fiam!

Vigyázz jól, mert a város hideg, büszke és irigy,
Eddig gond nélkül éltél, de már nem lesz mindig így.
Sokszor bántanak téged, hogy honnan jöttél,
ne szégyelld!
Én csak azt kívánom, bármi lesz, is ember légy fiam!

Ahol a lusta folyó [C] (122)

C G C
1. Ahol a házakban még faragott bútor áll,
F D7 G
Ahol még egyszerűen él apám s anyám,
C E Am F
Ahol a sűrű erdők elnyelik a külvilág zaját,
D7 G7 C
Valaha ott látott meg engem a nagyvilág.

R1. Ahol a lusta folyó a hegyek közé ér,
Ahol az utakon szürke port kavar a szél,
Az az a hely, ahonnan eljöttem, már tíz éve is lehet,
Hidd el örökre otthagytam a szívemet.

2. Nagyapám régi dalait énekelgettem,
És a széllel kergetőzve nőttem fel,
Lehet, hogy nem minden pillanatban emlékezem,
De hidd el, azt az időt sosem felejttem el.

R1.

3. Minél zajosabban vágat el egy nap,
Annál kedvesebbnek látom a múltamat,
Ne mondd, hogy divatból, vagy szeszélyből,
vagy rosszkedvből teszem,
Te is megérted, ha eljössz majd velem.

R2. Ahol a házakban még faragott bútor áll,
Ahol még egyszerűen él apám s anyám,
Ahol az utakon még most is szürke port kavar a szél,
Ahol a lusta folyó a hegyek közé ér.
Ahol a lusta folyó a hegyek közé ér.

Tizenhat éves [D] (102)

(3/4-es, talan shuffle)

D G E7
Tizenhat éves és félig gyerek még,
A7 D
De félig már nő és tudja, hogy az.
D7 G
De úgy nevet és sír, ahogy én is tudtam rég,
A A7 D A
Mikor hittem, hogy ami szép, az igaz.

Néha feljön hozzám, rendbe teszi szobám,
És kinevet, mert ügyetlen vagyok.
Aztán eltör egy vázát és riadtan áll;
D
Látom rajta, hogy majdnem zokog.

G
R. ||: Félek, hogy jön majd egy nap,
A7 D
Mikor nem látom már.
Hozzád megy inkább,
Mert a számodra nő lesz talán.
D D7 G
És félek, hogy bántod, hogy letöröd,
Gm A
És eldobod majd. :||

3. Mert tizenhat éves és félig gyerek még,
Félig felnőtt, s hiszi, hogy egészen az.
Hiszi, hogy szeretik és még sok idő múlik el,
D
Amíg rájön, hogy nem volt igaz,
A A7 G D
Amíg rájön, hogy ez sem volt igaz.

Engedd, hogy szabad legyek [E]

(shuffle 124)

E
1. Ha szeretnéd, hogy szeresselek,
#C7
S a titkaim bevalljam neked,
#F7 H7 E H7
Akkor engedd, hogy szabad legyek!

2. Ha társad vagyok, nem a birtokod,
És nem mindegy, hogy mit akarok,
Akkor engedd, hogy szabad legyek!

A7 H7 E7
R. Mert szeretni csak úgy lehet,
És remélem, elhiszed,
A7 H7 E7 #C7
Ha kikényszerítéd a vallomást,
#F7 H7
Abban nem lesz köszönet.
Mert szeretni csak úgy lehet,
Ha szabadon szerethetek,
És hidd el, neked is jobb lesz úgy,
#F7 A7 #F7 H7
Hát engedd, engedd, engedd, hogy szabad legyek!

3. Ha azt akarod, hogy higgyek neked,
És tiszta szívvel becsüljelek,
Akkor engedd, hogy szabad legyek!

4. Ha kíváncsi vagy, hogy milyen vagyok,
És nem félsz tőle, ha megtudod,
Akkor engedd, hogy szabad legyek!

Édes kisfiam [C]

C G C F C
Itt vagy velem, mint egy új remény.
F G
Az éjszakát felváltja a fény.
F G Em Am
Csak egy perce élsz, nézlek boldogan.
G F G C
Úgy vártam rád édes kisfiam.

A régi vágy újra szárnyra kél,
míg dalt susog kint az esti szél.
Minden bánatom eltűnt nyomtalan.
Mosolyogj rám édes kisfiam!

Egy rózsakert hinti árnyait.
Nincs fontosabb, mint az álmaid.
Még egy szót se szölsz, mégis annyian
hisznek neked édes kisfiam.

Parlando:

Tudom mindenütt így van ez a nagyvilágon,
ha egy kisgyerek megszületik,
mert a kisgyerek egyszer felnőtt,
s talán sikerül, hogy a könnyeket
nevetéssé, a gyűlöletet szeretetté, az
ellenségeket barátokká változtassa.

Ezt érzem én, ahogy nézek rád.
Más lesz a föld, más lesz a világ.
||:Sírnod sose kell, élsz majd gondtalan.
Boldog leszel édes kisfiam.:||

Csinibaba [C]

C
Csini-csinibab, csinibaba
Csinibaba

E
Csinibaba neved felém!
#Cm7

Csinibaba szeress belém!
H

Te leszel az édes angyalom,
A E H7
őrző angyalom életem egén.

Csini-csini becézlek én.

Csini-csini te légy enyém!

Ne haragudj kérlek rám azért,

A E H7 C H7
mert egy csókodért elepedek én.

H
Színes karton ruhád

H7
csupa-csupa tarka virág.

H H7
Hangod lágyan ígéz,

H H7
ellenállni nehéz.

H H7
Pesti lány vagy és kész.:||

Szeretem a szemed színét,
de nem tudom a neved se még.
Csinibaba! Úgy szeretlek én,
s így nevezlek én. Csinibaba!

Légy hát az enyém!

//:Légy hát az enyém!://

Különös éjszaka [G] (2/4 feel)

G Hm7
Különös éjszaka volt.
C A7
Csak miénk volt a sziget.
G Em Am D7
A sétányon senki se járt.
G Hm7
Valahol lágy zene szólt...
C A7
Mi csak néztük a vizet,
G D7 G
és mindkettőnk egy szóra várt.

C A7
Aztán se szó, se beszéd,
D Hm7
jöttél mind közelebb,
Am D7 G
míg az ajkad a számhoz ért.
C A7
Azóta úgy érzem én,
G Em
most már bármi is ér,
A D
nekem érdemes volt élni ezért!

Micsoda éjszaka volt!
Fények úsztak a Dunán,
mint játékos papírhajók.
Nem látta más, csak a hold,
és egy pár csillag talán,
hogy így történt az első csók.

C D G Em
Hozhat még élém az élet
Am D Hm Em
ezer pompás új csodát,
Am D Hm Em
Nem felejttem, amíg csak élek
A D
azt az egy édes nyári éjszakát.

Különös éjszaka volt,
Fények úsztak...

Egyedül a tóparton [D] (double easy) (65)

D
Reszket a Hold a tó vizén
G
Színezüst lángot szór a fény
D Hm7 Em7 A7
Ó de sokszor jártam erre én egyedül

D
Titkon a szívem csak arra vár
G
Hogy itt egyszer újra rádtalál
D Hm
De csak a gúnyos
E7 A7 D
őszi szél hegedül

A7
Azelőtt itt a tónál randevúztunk
D
Itt a tónál álmodoztunk
G #Fm7 Em7 A7
holdfényes nyár éjszakán te meg én

Reszket a Hold a tó vizén
Színezüst lángot szór a fény
D Hm7 Em7 A7 D
Most is csak erre járok én egyedül.

D G D G D
Későre jár, a tó is alszik már
Hm7 Em7 A7
A lomb közt most hűvös szél suhan
D G D G D
Egy sárgult levél zizegve földet ér
E7 A7
S a csendben csak nézem szomorúan

Reszket a Hold a tó vizén
Színezüst lángot szór a fény
Most is csak erre járok
én egyedül.

Ki tudja meddig járok még
egyedül, egyedül, egyedül...

Élj vele boldogan [B Capo1] (78)

A D E
Élj vele boldogan, áldásom rád!

A D E
Ő talán elvisel minden vitát.

A A/#C
Én már távozom,
D
ezt megúsztam szárazon,
#Cm #Fm7

s bárhogy is számolom,

D E A
egy cseppet se bánt.

E D E D
//: Most élek majd végre szabadon.

E D E D
Gond nélkül járok utamon.

E D E D E D E (A!)

Morcoskám, nem szólhatsz rám!

A E D E D
Idáig szenvedtem, éppen eleget
E D E D

Holnaptól én is nevetek,
E D E E7 A #Cm -
úgy, mint más. Ez jobb szokás.

#Fm D E A
Száz é - vig élj vele boldogan! Áldásom rád!
Ő talán elvisel minden vitát.
Én már távozom.
Ezt megúsztam szárazon.
S bárhogy is számolom,
egy cseppet se bánt!://

Egy cseppet se bánt.
D E A
Élj mással tovább!

Száll fel magasra [C vagy B Capo3] (75)

C F E7 Am
G C H7 Em
Szállj, szállj, szállj fel magasra
F G C F G
C D G C D

Dalom hódítsd meg most a kék eget
Jöjj, jöjj, kérlek ne menj el
Gyere hallgasd csak az éneket

Vártam, hogy végre szóljak
Azt, hogy elmondjam, mit is gondolok
Hallgasd, hallgasd meg kérlek
Azt, mi számomra a legszentebb dolog

F G
C D
Kérlek, higgy, hogy neked higgyek,
E Am
H7 Em
Kérlek, bízz, hogy bízhassek én
F G
C D
Kérlek szólj, hogy hozzád szóljak,
E Am F
H7 Em C
Kérlek élj, hogy élhessek én

Szállj, szállj...

Arany ágon ül a sármány [Am]

Am E Am
Arany ágon ül a sármány,
Am E Am
kicsi dalt fúj fuvoláján,
F C F G C
arany égen ül a bárány,
Am E Am
belezendít citeráján.

Piros alma szivem ágán,
kivirító koronáján,
aki kéri, neki szánám,
akinek kell, sose bánám.

Egyszer véget ér [Hm Capo2] (83)

Am E Am
Egyszer véget ér a lázas ifjúság
Egyszer elmúlnak a színes éjszakák
C G
Egyszer véget ér az álom
F E
Egyszer véget ér a nyár
F E Am
Ami elmúlt soha nem jön vissza már,

Egyszer véget ér a lázas ifjúság
Egyszer nélkülünk megy a vonat tovább
És az állomáson állunk,
ahol integetni kell
De a búcsúra csak pár ember figyel

Egyszer véget ér a lázas ifjúság
Egyszer elmúlnak a színes éjszakák
Sajnos véget ér az álom
Sajnos véget ér a nyár
De a szívünk addig új csodára vár.

C
Ezért ne féljünk az újtól, mert az jót hozhat nekünk
G
Talán abban van az utolsó remény
C
Létünk ingoványra épült, mely a sötét mélybe húz
B-A
De ha akarjuk, még tűzhet ránk a fény

Egyszer véget érnek múltó napjaink
Egyszer elbúcsúznak túlzó vágyaink
Tudjuk azt, hogy egyszer végleg
Sajnos végleg elmegyünk
De még addig mindent újra kezdhethünk

Vsz.: Lá-lá lá lálálá lá-lá lá-lá-lá

Refr: Ezért ne féljünk...

Egyszer véget érnek múltó napjaink
Egyszer elbúcsúznak túlzó vágyaink
Tudjuk azt, hogy egyszer végleg
Sajnos végleg elmegyünk
De még addig mindent újra kezdhethünk

A választ fújja már a szél [C] (89)

C F G C
Hány utat kell végigjárnod ember,
F C
míg a neved végül ember lesz?
F G C
No és hány tengert kell átszelned kis sirály,
F G
míg a fövényen végül megpihensz?
C F G C
Na és hány évig dörögnek még a fegyverek,
F C
míg torkuk végre örökre néma lesz?

F G C F
A választ testvér, fújja már a szél,
G C
a választ azt fújja már a szél.

Hány évig állhat egy szikla - felelj -
míg végül elmossa az ár?
No és hány évig élhet sok nemzet - felelj -
míg végül mindegyik szabadon jár?
No és hány ember fordítja el a fejét,
színlelve, hogy semmit se lát ?

A választ...

Hány évig kell feltartanod fejed,
Míg megláthatod az eget?
No és hány fül kell ahhoz, míg meghallod tán,
Hogy miért sírnak az emberek?
Nos és hány halál jó még, míg észreveszed,
Hogy túl sokan haltak már meg?

A választ...

Nekem a csend a dalom [Am] (106)

Am G
Hello, ezt súgta a szél
Am
örökké él a szenvedély
F C
Fáradtan megérint a Végtelen
Am F C
Újra elcsitul a félelem
F
Hisz az enyém ez a nehéz,
C Am
fénytelen szerelem.
G Am
Nekem a csend a dalom.

Messziről érkezik a szó
Álom egén tisztaító
Bolond üzenetet súg nekem
Nem kell álmaimat féltennem
Hiszen enyém már ez a végtelenül
nehéz szerelem.
Nekem a csend a dalom.

És többé nem üzen a szél
A szívem nélküle beszél
Érzem, bekerít a félelem
Meghal bennem minden érzélem
Pedig enyém már ez a csodás,
végtelen szerelem.
De csak a csend a dalom.

Éppúgy dübörög a szó
Mintha zajlik a folyó,
És ha felragyog a Végtelen
Újra menekül az értelem
Mégis él ez a nehéz,
fénytelen szerelem
Nekem a csend a dalom.

Vágyam kergeti a szél
Fájó, sötét minden éj
Hangtalan üzen a Végtelen
Érzem elrepül a félelem
És egy könnycsepp a szélben a szerelem
szárnyán felém száll
Rám talál.
Nekem a csend a dalom.

Luca babám [E] (86)

E
Néha találkozol vele,
A #F
olyankor nevetve kérdezed
H A H E
Vajon velem alszik-e még a Luca babám?

Nincs már szeme se, karja se,
és itt-ott kilóg a belseje
Mégis örül, hogy él az én Luca babám

Csak egy évvel fiatalabb,
és mégis annyival okosabb
Nem szólja el magát a Luca babám

Ha néha valami bántja őt,
csak nekem mondja két szem között
Igazán jólnevelt a Luca babám

#F H
Ha este mellém fektetem,
A H E
hidd el nincs rossz helyen.

#F H
S mert kimondhatatlanul szeret,
A #F H
neki mindent megengedek

Nincs már szeme se, karja se,
és itt-ott kilóg a belseje
Mégis örül, hogy él az én Luca babám

Ha este...

Mikor sírok átölel – ne,
ha lenne még mivel
Sírna is velem az én Luca babám.

Nincs már szeme se, karja se,
És mégis helyes az ítélete,
mikor igazat ad nekem a Luca babám.

Nincs már szeme se, karja se,
és itt-ott kilóg a belseje
Mégis örül, hogy él az én Luca babám

Karrier [C]

A csend beszél tovább

C Am F C
Lá lálállá, lá lálállálá.://

G
Még meg sem hozta a gólya,
C
de már volt protekciója.

G
Hallgatták, hogyan bömböl.

C
Nagy fej lesz a gyerekből!

F C
Kondenzált anyatej.

F C
Diplomás dada kell.

G C
Ez ám a karrier!

Lá...

Jelesen vette a gátat. Ötössel az iskolákat.
De ő sem tehetett róla. Ilyennek hozta a gólya.
Buktasson aki mer! Az apja csuda fej!
Ez ám a karrier!

Lá...

Mert félt a vértől s a szagtól,
nem lett ő orvos, csak doktor.
Hogy el ne kopjon a lába,
benyomták egy irodába.
A nejnek teddybear, a kutya terrier,
ez ám a karrier!

Lá...

Aztán az utolsó akta: osztályon felüli kripta.
Nem érdeklik már a holtak.
Ő is polgármódra porlad.
Kukacok, aki mer! Tiétek ez a fej!
És ez a karrier!

Lá..

Betlehemi csillag [C] (85)

C G C
Rég volt, nagyon rég volt,
G C
Mikor egy ismeretlen csillag gyúlt az égen.
Szép volt, nagyon szép volt,
Biztatóan lángolt a messzeségben.

Békét, boldog békét
És új reményt árasztott szerteszét.
Nézték, sokan nézték
A végtelen úr felséges jelét.

Közj: **Am F D7 G**
Am F
Betlehemi csillag hirdesd a csodát!
G G7
A fekete égből ragyogj tovább!

Refr:
C C/E F F/E
Fénysugár, ó égi fénysugár!
Dm G G/F
Álmaiból ébreszd fel hitünk!
Em Am
Fénysugár, gyönyörű fénysugár!
F F/G C
Világíts, hogy jó úton legyünk!

Fénysugár, gyönyörű fénysugár!
Tisztítsd meg és vezesd életünk!
Fénysugár, isteni fénysugár!
Tündökölj, míg meg nem érkezünk!

Napsugár [A] (77)

A #Cm
A napsugár, ha vidáman ébred
A7 D
beköszön az ablakon
Dm A
Felhőtlen tiszta arccal
Hm E
mosolyog az ágyamon
Jó reggelt kívánok! - mondja,
s nevetve szemembe néz
Gyerünk, gyorsan ugorj az ágyból
Hm E A
vigyázz, hogy el ne késs!

A tükör szélén táncra perdül,
kibontja sok színét
Szobám falát körbe járja,
szivárványt szórva szét
A porszemek életre kelnek,
a levegő felpezseg,
S valahogy minden arra vár,
hogy én talpon legyek

D E A #Cm7 #Fm7
Napsugár, ó napsugár én szeretlek nagyon
D E A A7
Jöjj el hozzám minden hajnalon
D E A #Cm7 #Fm7
Napsugár, ó napsugár én szeretlek nagyon

A D
Olyan jó lenne, ha így kezdődne
E A
minden új napom

Ha reggel, mikor felébredek,
kinn zuhog az eső
Semmi kedvem sincs felkelni,
azt hiszem ez érthető
Ha borús felhők lógnak az égen
az ágyból kimászni kár,
De egész más, ha már korán reggel
mosolyog a napsugár

Ó Napsugár...

Napsugár, ó napsugár...

Csúzli-dal [G]

G

Mindenki nem fog szeretni,

Am

Jó lecke volt mára ennyi

Mindenki nem fog szeretni,

D7

G

De emiatt nem kell kétségbe esni

Több az ha kevesen szeretnek,

Vannak kik veled neventek

Érted ha kell tűzbe mennek

S a mosolyuk őszinte

Em

D

Em

Illemtanár nem kell hogy a palánta nőjön

Nincsen szabály, magától zöldöl a fű is a földön,

Minden madár jól tudja hogyan repüljön

Em

D

C

Am D7

Nincsen szabály, csak az igazi ami a szívből jön

Ezt kéne még megtanulni,

Célozni nem törni zúzni

Jó kézben lesz így a csúzli,

ideje volna már megtanulni

Célba talált ma a csúzli,

Sajnos, hogy el kell búcsúzni

Próbáld te is velünk fújni,

Szóljon a csúzli-dal

Illemtanár...

(utolso D7 helyett valami H7

Illemtanár...

Em

D

C

Am H7

Nincsen szabály, csak az igazi ami a szívből jön

Illemtanár...

Em

D

C

Em

Nincsen szabály, csak az igazi, ami a szívből jön.

Csúzlidal további versszakok a teljesség igénye nélkül

Előny csak a mesében van.

Az élet az bonyolultabb.

Nem könnyű előre menni.

Néha még szembeszegülni.

Mégis, ha igazad érzed,

tartsd meg az egyenességed!

Mérd fel, hogy erőd mennyi,

aszerint fog menni.

Ésszel kell előre menni,

De leckéből elég ma ennyi,

Nem kell a falnak rohannod,

Elég, ha megmászod.

Képzeld csak, mi lenne akkor,

Ha mindenki remegne attól,

Hogy új dolgok jöhetnek szembe,

Emiatt inkább semmit se tenne.

Sok függ e dologban tőled

a felnőttek is nevelhetőek

Tiszteld a feletted állót,

ha igaznak, méltónak találod

Mindenki megérti egyszer,

hogy miért van a kezében hangszer,

Addig, míg külön-külön szól,

zenekar nem lesz sohasem abból.

Mіндеgy, hogy miféle hangszer,

egy nyelven zenél az ember,

Együtt szól ezernyi dallam,

amikor összhang van

Hidd el, hogy magadba nézve,

nincsen, mit takarni kéne,

A pózok csak zavart okoznak,

mire valók az idegen tollak?

Álarcot hiába vesz fel,

attól még ugyanaz az ember,

Változni belülről tud csak,

ki magán változtat.

Mr. Alkohol [Am]

Am C G C
Ó Mr. Alkohol! Hát itt vagy már megint?!

E7 Am
Hisz érthetően megmondtam már,
F/Dm E7
köztünk semmi nincs.
Nekem már ne ígérd, hogy megváltozol!
E7 Am F/Dm E7 Am G
Bánatodra szép fiú ismerlek már jól!

C G C C
Mert néha jó veled, ezt nem tagadhatom.
G C
De addig-addig hízelegsz, míg nem tudom,
E7
hogymit teszek.

Am C G7 C
Ó Mr. Alkohol! Neked hinni nem tudok.
E7 Am
Csak néha-néha lesz az úgy,
F/Dm E7 Am
hogyrád gondolok.

Ó Mr. Alkohol emlékszel arra még,
hogy karjaidban tartottál,
és mégsem szeretted.

Rossz útra vezetted az életem.
Édes csókkal lezártad mind a két szemem.

Ó nagyon szerettelek és hallgattam terád.
Minden meséd elhittem, s mit tettél velem!

Ó Mr. Alkohol a bajban elhagytál,
s rájöttem szép fiú, mennyit hazudtál.

Am G C E7 Am
Ó Mr. Alkohol! Mindig hazudtál!

Európa [Am]

Am G
Dús hajába tép a szél.
Am G
Két szemében ott a szenvedély.
F C
Foltos, sokszin ruhája oly sokszor elszakadt.
G Am
Álma szülte az álmokat.

Megszülte hűtlen gyermekét.
Nem sírt akkor sem, ha elvetélt.
Akármi történt, mindig büszke nő maradt.
Így élt sok-sok év alatt.

F C
Ezért értsd meg, szeretem őt,
G Am
a vén Európát, a büszke nőt!
Nagyon kérlek: becsüld meg őt,
a vén Európát a gyönyörű nőt!

Magából ad ha enni kérsz.
Testével véd, amikor visszatérsz.
Ölén a szerelem minden öröme hívogat.
Arcán látod az arcodat.

Olasz csizmáján a Nap
remélem mindörökre ott marad!
A sötét felhő végre mind aludni tér!
Földjében túl sok már a vér!

//: Ezért értsd meg://

Paradicsomban [Cm Capo3]

Am

Mondok egy példát. Idézem Évát, akitől

E

minden nő tanult.

Aztán jött Ádám és így szólt: - Drágám! Ez a jelszó már a múlt.

Aztán jött Ferkó, a Luci-Ferkó, s hozott egy snájdig almafát.

Így szólt az ördög: - Kezdjük a Földön, ahogy a bibliában áll.

Ádámnak Éva kell. Évának alma kell. Évának kombinéja fügefa levél.

Amikor esni kezd, Lucifer lesni kezd, hogy mikor fújja el a levelet a szél.

A levél fennmarad. Lucifer elszalad. Évának bánatában könnyes két szeme.

Megkérdi Ádám: - Mi bajod drágám!? - Ó semmi, semmi, semmi, semmiség!

Guajira Guantanamera [D] (105)

(Guantanamói parasztlány)

Intro: ||: D | G | A :||

G A D Em A

Guantanamera, guajira guantanamera

D G A D G A

Guantanamera, guajira guantanamera

D G A

||:Egyenes derékkal jöttem

D G A

Onnan, hol nőnek a pálmák.||:

G A

Mielőtt meghalok, lelkem

D G A

Versekben osztja el álmát.

Guantanamera, guajira guantanamera

Guantanamera, guajira guantanamera

||: Versemben lángragyúlt kármin

Váltja a nyugalom zöldjét. :||

Verszem mint sebesült szarvas,

Hegyekre cseréli völgyét.

Guantanamera...

||: Szétosztom sorsom a földnek,

Mindegyik szegénye kapja. :||

Szívemnek nem kell a tenger,

Fürösztí hegyek patakja.

Az ifjúság [D Capo2] (75) (Youth days)

C Am
Az életem néha kicsit szertelen.
C Am
De tiszta még az igen és a nem.
C G C F
Mert van még más, nem csak megalkuvás.
C G
Nekem egyszerű, másnak bonyolult az
C
ifjúság.

A tegnapot a mával holnap megcsalom.
Benned tűz lobog. Áldozatom ég.
Mert e füst, igen, mindig felfelé száll.
Neked egyszerű, másnak bonyolult az ifjúság.

F
A Föld foroghat csöndben.
C Am
Mi bújócskázunk közben.
G
Én itt vagyok, te hol vagy?
C F
Kell egy zálog, hogyha megtalállak!

Lázadás. Lelkesült álmodozás.
Vad száguldás a szabadság felé.
Szelíd vágy, kízó szerelemláz.
Nekünk egyszerű, másnak bonyolult az ifjúság.

A Föld foroghat csöndben...

Lázadás.....

Kismadár [F Capo1] (79)

E A E
Magas fák, sűrű lomb, kis liget.
A H
Minden ág messziről integet.
E A
Tudom jól, hogy nincs itt senki
E
mégis suttogok,
A H E
s a régi jó barátira gondolok.

E
//: Kis madár, ó kismadár!
A H
Messze száll, vígan dalol.

Kismadár, ó kismadár!
A H E
Látlak e még valahol!? ://

Ha a sors meggyötört, vigasztalt.
Vidáman énekelt egy kis dalt.
Megszólalt s én rájöttem,
hogy minden olyan szép.
Még most is hallom vidám énekét.

//: Kismadár, ó kismadár...://

S jött a nap, amikor búcsúzott.
Szomorún rámnézett s hallgatott.
Tudom jól, a hívó szó már hozzá el nem ér,
s én mégis hívom hátha visszatér.

//: Kismadár, ó kismadár....://

Késő üzenet [C]

C Am F G
A börtön ablakába soha nem süt be a nap
Az évek tovaszállnak mint egy múltó pillanat
Ragyogón süt a nap és szikrázik a fény
Csak a szívem szomorú ha rád gondolok én
C
Szeretlek én

Egy késő üzenet, egy megkésett levél
amelyben üzened, hogy nem vagy már enyém
ragyogón süt a nap és szikrázik a fény
csak a szívem szomorú ha rád gondolok én
Szeretlek én

A rács mögött az élet oly lassan múlik el
egy csavargó dalától, talán vidámabb leszel
ragyogón süt a nap és szikrázik a fény
csak a szívem szomorú ha rád gondolok én
Szeretlek én...

Elmentél te tőlem, úgy fáj a bús magány.
Odakünn az utcán, a szél úgy muzsikál.
ragyogón süt a nap és szikrázik a fény
csak a szívem szomorú ha rád gondolok én
Szeretlek én...

Egy késő délután, karomba zártalak.
Ha nem voltál velem, én mégis vártalak.
ragyogón süt a nap és szikrázik a fény
csak a szívem szomorú ha rád gondolok én
Szeretlek én...

Ott álltam egyedül és vártalak nagyon
sok booldog érkezett azon a vonaton
akit vártam nem jött el ma sem tegnap sem
így a vonat elindult s én álltam egyedül
Kedvesem...

Az emlék messze száll már nem fáj semmi sem
elmentél itt hagytál magamra kedvesem
csupa könny a szemem csupa bánat a szívem
mégis jó volt teveled rád emlékezem
Kedvesem...

A börtön ablakába soha nem süt be a nap
az évek tovaszállnak mint egy múltó pillanat
ragyogón süt a nap és szikrázik a fény
csak a szívem szomorú ha rád gondolok én
Szeretlek én.....szeretlek én...

Gondolsz-e majd rám [Hm Capo2] (113)

Am G F7 E Am
Nem lehet még itt a búcsúzás.
Am G F G C E7
Csak te voltál nekem senki más.
Dm (Zs/E) G C
Elvitted álmomat. Még látom arcodat.
Dm G E
Mindig kísér egy fájó gondolat.

Am E
Gondolsz e majd rám, ha elmúlt az éjjel?
Am G
Minden álmunkat a hajnal tép széjjel.
Gm
Hazudd, hogy fáj,
C F Dm
hogy most is fáj a búcsúzás,
Gm C F
hogy nem szerettél így még senki mást!

Gondolsz e majd rám, ha más csókját kéred?
Nem ölel már át a két karom téged.
Hazudd, hogy vársz, örökké vársz,
csak engem vársz
S hogy nem szerettél így még senki mást.

Hazudd, hogy vársz, örökké vársz,
csak engem vársz
S hogy nem szerettél így még senki mást.

S hogy nem szerettél így még senki mást.

Csudálatos Mary [C] (109)

C F
Keleti széllel érkezett, és nem beszélt sokat.
C
Azt mondta, míg a szél megfordul
D7 G
ő köztünk marad.
Csodás dolgok történtek, míg Mary velünk volt.
C Am D7 G7 C
E sem hinné az, aki még sosem álmodott.

F C F C
//: Hello Mary! Keletről fúj a szél.
F C G C
Ó, ó Mary már igazán jöhetnél! ://

Megfordult a szél egy napon, így nyugatról fújt.
Mary nem szólt semmit sem,
csak gyorsan bepakolt.
Ernyőjébe kapaszkodott, s elvitte a szél.
Remélem, hogy visszajön, és mindent elmesél.

//: Hello Mary! Keletről fúj a szél.
Ó,ó Mary! Már igazán jöhetnél! ://

A nagybátyja, egy furcsa ember, mindig nevetett.
Feltöltődött nevetőgázzal, úgy, hogy lebegett.
Ha sokat nevensz, te is érzed,
hogy könnyebb leszel.
Csak vigyázz jól, hogy hirtelen ne keseredj el!

//: Hello Mary! Keletről fúj a szél.
Ó,ó Mary! Már igazán jöhetnél! ://

Alumínium edény [C] (egyre gyorsulva ismételtető)

C
Főzhetsz, melegíthetsz bennem éppen eleget,
mert a fenekem átengedi a meleget.
F C
És ha nem tudnád a nevemet,
G C
a nevem alumínium edény.://

F C G C
Al kettő O három, X H kettő O,
F C G
tudja ezt minden jól nevelt bauxitkutató.
Hogy..://

Valaki mondja meg [C] (70)

C Em
Madarak jönnek, madarak jönnek
F G
Halálesőt permeteznek
Madarak jönnek, madarak jönnek
Fekete könnyel megvéreznek

C
Valaki mondja meg, milyen az élet,
F C
Valaki mondja meg, mér' ilyen,
Valaki mondja meg, mér' szép az élet,
Valaki mondja meg, miért nem,

C Em
Valaki mondja meg, mér' jó az ember,
F E Am
Valaki mondja meg, miér' nem,
C G
Valaki mondja meg, mér' lesz gonosszá,
F C
Valaki mondja meg, miért nem!

Madarak jönnek, madarak jönnek
Halálesőt permeteznek
Madarak jönnek, madarak jönnek
Fekete könnyel megvéreznek

Valaki mondja meg, kinek kell hinnem,
Valaki mondja meg, kinek nem,
Valaki mondja meg, ki hova érhet,
Milyen az íze az élet vizének.

Valaki mondja meg, a hosszú évek,
Mért tűnnek úgy mint egy pillanat,
Valaki mondja meg, mi az, hogy elmúlt,
Valaki mondja meg, hol maradt.

Madarak jönnek

Valaki mondja meg, hogyan kell élni,
Apám azt mondta, ne bánts mást,
Valaki látta, hogy bántottalak már,
Valaki látta, hogy bántottál.

Valaki mondja meg, miért vagyunk itt,
Anyám azt mondta, hogy boldog légy,
De anyám azt nem mondta, mért nem e földön,
Anyám nem mondta, mondd, miért.

Madarak jönnek...

A fegyverkovács balladája [A] (70)

A D
Fény fut az éjen át, nyílik a jégvirág
Hm7 E A
Új bölcsőben sírdogál egy élet
Apja emeli föl, ebből a gyerekből
Fegyverkovács lesz, ha addig élek

B #D
Így is lett, bizony, de szólt egy szép napon
Cm7 F B
Ne csináljunk soha többé fegyvert
Nem lesz háború, könnyes, szomorú
Boldognak látok majd minden embert

H E
Kis harangot önt, vándorruhát ölt
#Cm7 #F H
A haranggal a világot bejárja
Halkan zeng a dal, mit senki meg nem hall
A nevet rajta mindenki, ha látja

C F
Egy nap visszatér, megáll, alig él
Dm7 G C
Már nem az, ki elment behunyt szemmel
Apja nyújt kezét, nyisd ki két szemed
Ilyen a világ, kell a fegyver

Erdő szélén házikó [C]

C G C
Erdő szélén házikó, ablakában nagyapó.

C7 F G C
Lám egy nyuszi ott lohol, az ajtaján bekopog:

Kérlek segíts énrajtam, a vadász a nyomomban!

Gyere nyuszi sose félj! Megleszünk mi kettecskén.

Bunkócska [Am]

Am Dm
Sose hallok olyan gyönyörű nótaszót
Am E Am
Amilyet sihedernyi koromban
Ha szívembe nyilal ez a bús régi dal
Kicsordulnak a könnyeim nyomban

C Dm Am
Hej, te bunkócska, te drága
C Dm Am Dm Am Dm
Hej, te eleven fa gircses-görcsös ága
Am Dm Am
Te drága, segíts most!

Nagyapákról e dal unokákra maradt
S unokákra maradt ez a szerszám
Ha nagy baj van veled, soha el ne feledd
Hogy van bunkócska, van még ezerszám

Da ha eljő a nap mikor ébred a rab
S lekötött kezét, lábát kinyújtja
Aki ellene volt az a fűbe harap
Mert a bunkó a földre lesújtja

Eljött a hajnal [Am]

(olasz partizándal)

Am
Eljött a hajnal, elébe mentem,
o bella csaó, bella csaó, bella csaó csaó csaó.

Dm Am
Eljött a hajnal, elébe mentem,
E Am
és rám talált a megszálló.

Ha partizán vagy, vigyél el innen,
o bella csaó, bella csaó, bella csaó csaó csaó!
Ha meghalok majd, mint annyi társam,
o bella csaó o bella csaó.

A hegyvidéken temess el engem,
o bella csaó, bella csaó, bella csaó csaó csaó.
A hegyvidéken temess el engem,
s legyen virág a síromon.

Az arrajáró, ha megcsodálja,
o bella csaó, bella csaó, bella csaó csaó csaó.
Az arrajáró, ha megcsodálja mondja azt,
hogy szép virág.

A csavargók dala [C]

(vagabund: csavargó)

C
Országúton, alkonyati csendben
G
luxusautók suhannak tova.
Vén csavargó, s hú kutyája – ketten –
C
bandukol, mint két hú cimborá.
Hóban, fagyban és süvöltő szélben
C7 F
bandukolnak hegyen-völgyön át.
C
És hull a hó, a szél dalol,
G C
s messze elviszi a csavargó dalát.

Egy hosszú út csupán az élet,
amelyen mindannyian végigballagunk.
Holnap mi lesz? Ezt sose kérdezd!
Hisz, csak a mának él egy igaz vagabund.
Nincs otthonunk, bivakban alszunk.
A lakbérrel hátrálékban sosem vagyunk.
Egy csikk, egy csók csupán az álmunk.
Ha ez megvan akkor boldogok vagyunk.
Nincs egy lyukas vasunk, így él egy vagabund.
(Nincs egy.. - füttyülve-).

A nagyvilágot széltében bejártam.
Bár nem tudom hogyan keletkezett,
de annyi szent, hogy aki megcsinálta,
rólunk hogy-hogy megfeledezett.
Míg mások boldog otthonokban laknak,
nekünk csak az országút jutott,
hol hull a hó, a szél dalol,
s messze elviszi a csavargók dalát.

//: Egy hosszú út csupán az élet....://

Amikor [C]

(Leány:)

C Dm
Amikor először neveltél reám,
G C
nem akartam hinni a szememnek.
(Fiú:)
Amikor először beszéltem veled,
nem akartam hinni a fülemnek.

(Együtt:)

Nem is értem azt, hogy miért én vagyok,
az a kiválasztott kivel jársz.
Nem is értem azt, hogy miért jó neked,
az amikor este reám vársz.

G C
Nem is érdekelt soha,
F C
nem is érdekelt soha,
G C F G C
nem is érdekelt soha.

(Lány:)

Amióta látlak nagyon jól tudom,
te vagy az kit mindig néznie kell.

(Fiú:)

Amióta hallok a hangodat tudom,
te vagy az, kit mindig hallgatni kell.

(Együtt:)

Meg is értem azt, hogy miért kell nekem,
az, hogy nagyon gyakran veled legyek.
Meg is értem azt, hogy miért jó veled.
Tudom azt, hogy nagyon szeretlek.

Nem is hagylak el soha,
nem is hagylak el soha,
nem is hagylak el soha.

Zöld levelecske [C]

C
Zöld levelecske, falevelecske,
G C
hívlak téged, tavasz lesz már.
Szóke leányra, barna legényre
szerelem-tündér rátalál.

G F C
//:Nem az a jó, hogy szeretlek téged,
csak az a jó, hogy te is szeretsz.://

Táncol a lányka, fordul a párja,
tavaszi réten szép a tánc.
Szóke leányra, barna legényre
szerelem-tündér rátalált.

//:Nem az a jó, hogy.....://

Szép leányka! Légy a párom!
Erre kérlek téged!
Boldog lennék, hidd el nékem,
ha szerethetnélek téged!

Tündérnóta [Am]

Am F
Tisza partján elaludtam,
G C
Duna partján felébredtem.
Dm/F Am
Nappal Hold ezüstje pólyált,
G Am
Éjjel Nap süttött felettem.

Ringatóztam két karodban,
Pedig én daloltam benned.
Keresgélteél sűrű lombban,
Elbújtam két kék szemedben.

Hópehely, az égig szálltam,
Csillaglány, földig hajoltam.
Tisza partján felébredtem,
Duna partján elaludtam.

Múlnak a gyermekévek [D]

Em A D D/#C Hm
Már hosszú évek óta azt mondják nekem,
Em A #Fm H7
olyan vagyok, mint egy kisgyerek.
Em A D D/#C Hm
Belátom így igaz, én nem lettem komoly,
G A
úgy mint más emberek.

Bolondosnak tűnő furcsa dolgaim
rossz szemmel nézik sokan.
De tudom a szívük mélyén ők is szeretnék,
s megtennék boldogan.

Bár mondják
D Em
Múlnak a gyermekévek, nincs visszaút,
G A D
Új mesék nem várnak reám.

Van mégis csillagfényű álomvilág, de azt
gyermekünk álmodja tovább.

Változnak napjaink, mert minden változó, nem
marad ugyanaz semmi sem.
Lehet, hogy kivétel csak én vagyok csupán,
mégis így jó nekem.

//: Bár mondják.....://

(G A D H7)
gyermekünk álmodja tová-ább

Az utcán [C]

C F
Néha furcsa hangulatban
G7 C
Az utcát járom egymagamban,
C F
Nincsen semmihez se kedvem,
G7 C G|
De érzem azt, hogy nincs ez rendben így.

C
Bár tudnám, hova, de hova,
F G
de hova, de hova megyek,
Hova, de hova, de hova, de hova megyek, C
Hova, de hova, de hova, de hova megyek ém

Megállok egy utcasarkon,
Merre tovább, melyik úton?
Elindulok, párat lépek,
Á, erre miért menjek én?

Bár tudnám, hova...

Lámpavasnak támaszkodva
Az embereket nézem sorra,
Fáradt arccal mind sietnek,
Találgatom, merre mennek ők.

Bár tudnám, hova...

Vannak, akik végignéznek,
"Szép kis alak", így beszélnek.
A fejükre is állhatnának,
Érdekelni nem tudnának ők.

Bár tudnám, hova...

Sűrű köd, ha gyorsan felszáll,
Eszembe jut, hátha vársz rám.
Látod már nem tétovázok,
Megyek hozzád, meg nem állok én!

És most már tudom, már tudom,
már tudom, hogy hova megyek,
Tudom, már tudom,
már tudom, hogy veled leszek

Ne gondold [A]

| | A7\
Ne gondold, ó, ne, hogy tied a világ,
Nem fog mindig a szerencse könyörögni hozzád,
D \
És ha még most tied a szó,
A \
Ne hidd, hogy így marad örökre,
C - G D E
Ajánlom, tünjél el a színről sietve.

Ne hidd azt, ó, ne, hogy letagadhatod,
Mások dolgoznak helyetted,
míg szerepedet játszod,
Egész más most ez a világ,
Jobb lesz, ha végre már megérted,
Az idő lassan-lassan eljárt feletted.

Nagy hajóval jöttünk át... [C] (amerikai népdal)

C F C
Nagy hajóval jöttünk át a biborszínű tengeren.
F C G C
Azt hittük, hogy itt a leves magától is megterem.

C F C F C G C
Olé olé élá, olé, olé élá, olé olé, olé olé, olé olé élá!

Nagy hajóval jöttünk át a ködös vízű tengeren.
Dolgozhattunk másoknak, míg kerges lett a tenyerünk.

Olé olé...

Kérges tenyér, ha odacsap a tető is leszakad.
Ha leszakad, úgy is marad, lerázzuk a láncokat!

Olé olé...

Akkor lesz majd jó világ, ha égig nő a szarkaláb,
és az utcán sündisznócska riszálja a popsiját!

Olé olé...

Bóbita [C] (78)

C G
Bóbita, Bóbita táncol.
F G C
Körben az angyalok ülnek.
F G C Am
Béka hadak fuvoláznak,
F G C
sáska hadak hegedülnek.

Bóbita, Bóbita játszik.
Szárnyat ígéz a malacra.
Ráül, ígér neki csókot,
röpteti és kikacagja.

Bóbita, Bóbita épít,
hajnali ködfal a vára.
Termeiben sok a vendég,
törpe király fia, lánya.

Bóbita, Bóbita álmos.
Elpihen őszi levélen.
Két csiga őrzi az álmát,
szunnyad az ág sűrűjében.

Csiribiri [C] (115)

C F
Csiribiri, csiribiri zabszalma,
G C
két csillag közt alszom ma.
Csiribiri, csiribiri, bojtortján,
lélek lép a lajtortján.

F
Csiribiri, csiribiri szellőlány,
C G
szikrát lobbant, lángot hány.
C F
Csiribiri, csiribiri fült katlan,
G C
szárnyatlan szállj, sült kappan!

csiribiri, csiribiri lágy paplan,
ágyad forró, lázad van.
Csiribiri csiribiri, zabszalma,
engem hívj ma álmodba!

El Condor Pasa [Am]

Am C
A távozó Nap hívja már az éjt.
G- C F- C Am
Aludj el kedvesem! Vigyázok rád.
Már sugarait lustán szórja szét.
Aludj el, álmodj szépet! Vigyázok rád.

F
Nagy út áll előttünk tudom.

C
Hová jutunk? Mi vár ránk?

F
Hú társunk lesz a boldogság?

C Am
Vagy elköszön, s én egyedül megyek tovább?

Kél a Nap, most búcsúzik az éj.
Ébredj fel kedvesem! Vigyázok rád.

Új erőt ad a hajnalt hozó fény.
Ébredj fel, csókom ébreszt! Vigyázok rád.

Nagy út áll...

Jimmy [C]

(amerikai népdal)

Fiatal voltam, de rém szegény.
Egy úrnál voltam szolgálégény.

A dolgom bíz a tálalás,
s kergetni, ha beszállt egy lódarázs.

Jimmy ne búsulj, semmi baj!
Jimmy ne búsulj, semmi baj!
Jimmy ne búsulj semmi baj!
A gazda elment rég.

Ha kilovagolt, futhattam ó,
nyomában, mint egy légyecsapó!

Mert veszélyes ott a lovaglás,
hol sok bizony a lódarázs.

Jimmy ne búsulj...

Egy szép nap gazdám lóra szállt.
A sok bögöly csak erre várt.

S a ló farát - ez nem vitás -
megcsípte egy fránya lódarázs.

Jimmy ne búsulj...

A ló, szegény, nagyot rúgott,
s a gazdám, zsupsz, az árokba volt.

Meghótt. Ám ki volt hibás?
Senki, csak egy fránya lódarázs.

Jimmy ne búsulj...

Citromízű banán [A Capo2]

G H7 Em G7
Puszták éhes vándora nem örülne úgy soha
C D7 G E7
Bőtermésű banánligetnek,
Am D7 G D
mint ahogy én örültem neked

G G7 C
Citromízű banán nincs a banánfán
D7 G D
Nem kell senkinek ilyen találmány
G G7 C A7
S amíg ilyen banán nem nőtt banánfán
D7 G
Addig ne nézz ily szomorúan rám

Nyár legszebbik gyümölcse
Nem lehetne szebb mint te
Ám mit ér, ha szép de savanyú?!
Hát ne legyél mindig szomorú!

Citromízű banán nincs a banánfán
Nem kell senkinek ilyen találmány
S amíg ilyen banán nem nőtt banánfán
Soha ne nézz ily szomorúan rám

D7 G
Vagy te nevetni nem is tudsz talán?
D7 G
Pedig egyszerű, figyelj kicsit rám!

Állatkerti útmutató [D Capo2]

C F
Megy a hajó nézd a nyulat,
G C
Lepencéig rajta mulat.
De a dühös orángután
Kiszáll nyomban Horány után.

Apám, így szólt a kis bálna,
Hadd mehessek el a bálba!
Nem mehetsz el, fiam, Péter,
Nem vagy még egy kilométer.

C F G C
Nana-nana na-na-na-nana-na

A hód arcán enyhe pírral
Csókolózik a tapírral.
Rosszallja a jegesmedve:
Nem vagytok még megesketve.

Szorgoskodnám, szól a hangya,
Ha a tücsök békén hagyna.
De rázendít folyton újra,
Táncolunk a rock and roll-ra.

Nana-nana na-na-na-nana-na

Mért cikáznak a kis fecskék?
Hogy az eget kékre fessék.
S ha elfogyott minden festék,
Kész a tavasz! Jelentessék.

Édes párom, adj egy csókot,
Kéri pókné a zord pókot.
Elkapott a méreg sodra,
Nem szomjazom a csókodra.
Inkább egy jó korsó serre.
Készülök a válóperre.

Nana-nana na-na-na-nana-na

Megkötöm lovamat [Am] (ennek a dallama a Ha én rózsza volnék)

Gyere be, gyere be gyönyörű violám!
Csináltatok néked aranyos kalickát.
Aranyból kalickát, ezüsből ajtóját,
Ezüsből ajtóját, gyémántból vályúját

Nem szoktam, nem szoktam kalickába' hálni.
Csak szoktam, csak szoktam zöld erdőbe' járni.
Zöld erdőbe' járni, fenyőmagot enni,
Fenyőmagot enni, gyöngyharmatot inni.

Megkötöm lovamat szomorú fűzfához.
Megkötöm szívemet gyöngye violához.
Lovamat eloldom, mikor a Hold jó fel,
De tőled violám csak a halál old el.

Elbúcsúzom tőled babám utoljára.
Kilenc álló évre visznek katonának.
Inkább leszek betyár az alföldi pusztán,
Mégse' leszek szolga a császár udvarán.

Lovamat eloldom, mikor a Hold jó fel...

A cédrus fa...

A cédrusfa levelestül, ágastül,
Kisangyalom, hogy váljunk el egymástól?
Úgy válunk el kisangyalom egymástól,
Mint a csillag fényes ragyogásától.

Házunk előtt csak egy csillag ragyogott,
Annak a csillagnak sok irigye volt.
Irigyelték tőlem azt a csillagot,
Mely a babám ablakában ragyogott.

A csitári hegyek alatt...

A csitári hegyek alatt régen leesett a hó.
Azt hallottam kisangyalom, véled esett el a ló.
Kitörted a kezedet. Mivel ölelsz engemet?
Így hát kedves kisangyalom, nem lehetek a tied.

Amott látok az ég alatt egy madarat repülni.
De szeretnék a rózsámnak egy levelet küldeni!
Repülj madár, ha lehet, vidd el ezt a levelet,
Mond meg az én galambomnak,
Ne sirasson engemet.

Amoda lenn van egy erdő,
Jajj be nagyon messze van!
Kerek erdő közepébe' két rozsmaring bokor van.
Egyik hajlik a vállamra, másik a babáméra.
Így hát kedves kisangyalom enyém leszel valaha.

Egyik hajlik a vállamra, másik a babáméra,
Így hát kedves kisangyalom enyém leszel valaha.

Már én többet...

Már én többet nem kapálok,
Fazekas inasnak állok.
Apró csuprokat csinállok,
Abból kávénak a lányok.

Apró csupor, nagy a füle,
Nem fér a babám zsebébe.
//:A fél fülét le kell vágni,
A babámtól el kell válni.://

Által mennék én a tiszán...

Által mennék én a tiszán ladikon,
ladikon, de ladikon.
Ott lakik a, ott lakik a galambom,
ott lakik a galambom.
//:Ott lakik a városba', a harmadik utcába'.
Piros rózsza, kék nefelejcs,
ibolya nyílik az ablakába.://

Által mennék én a tiszán nem merek,
nem merek, de nem merek.
Attól félek, hogy a Tiszába esek,
hogy a Tiszába esek.
Lovam hátán, sejhaj, félrefordul a nyereg.
A Tiszának hajjai közt elveszek,
a babámé nem lesznek.

Béres vagyok béres...

Béres vagyok, béres, béresnek szegődtem.
Sej, itt az újesztendő, jön a szekér értem.

Sajnálom ökrömet, szép járomszögemet,
Sej, cifra ösztökémet, barna szeretőmet.

Az én nevem Gyuri, az én kutyám puli.

Jól van dolga...

Jól van dolga a mostani huszárnak.
Nem kell szénát kaszálni a lovának.
//:Mert a széna porcióba van kötve,
Van kötve, de van kötve,
Gyere rózsám tedd a lovam elébe.://

Édesanyám ki a huszár, ha én nem?
Ki nyergeli föl a lovat, ha én nem?
//:Fölnyergelem aranyszőrű lovamat,
Lovamat, de lovamat.
Lerúgatom véle a csillagokat.://

Tizenhárom ezüst pityke...

Tizenhárom ezüstpityke
Fityeg a mentémen.
A legelső hajdú vagyok,
Hajdú vármegyében.
Súvickos bajszom úgy áll,
mint az öreg bika szarva.
Nincsen nálam különb legény
Hajdú s meg Biharba'.

Tizenkettő ezüstpityke
Fityeg a mentémen.
A második hajdú vagyok
Hajdú vármegyében.
Súvickos bajszom úgy áll,
mint, ha oda lenne varrva.
Van nálam egy különb legény
De az le van...
Sajnálva!

Gábor Áron

Gábor Áron rézágyúja fel van virágozva.
Indulnak már a tüzérek messze a csatába.
//:Nehéz a rézágyú,
kereke felszántja a hegyet-völgyet.
Édes rózsám a hazáért el kell válnom tőled.://

Fel, fel vitézek...

Fel, fel vitézek a csatára.
A szent szabadság oltalmára.
Menydörg az ágyú, csattog a kard.
Ez lelkesíti csatára a magyart.

Híres Komárom be van véve.
Klapka György a fővezére.
Büszkén kiáll a csatatérre.
Büszkén kiáltja: - Huszárok előre!

Huszár gyerek, huszár gyerek...

Huszár gyerek, huszár gyerek szereti a táncot.
Az oldalán, az oldalán csörgeti a kardot.
//:Ha csörgeti hadd csörgesse,
pengjen sarkantyúja.
Kossuth Lajos verbunkja a muzsikáltatója.://

Falu végén, falu végén szépen muzsikálnak.
Oda hívnak engemet is magyar katonának.
//:Be is állok a verbunkba,
ha már verbuválnak.
Elmegyek a pajtásimmal vitéz katonának.://

Szép a huszár, szép a huszár, felül a lovára.
Arany mente a hátára, kard az oldalára.
//:Viirágcsokor a csákóján,
úgy megy a csatába.
Ne sírj rózsám, megtérek még a szabad hazába.://

Tyukodi pajtás

Te vagy a legény Tyukodi pajtás!
Nem olyan, mint más, mint Kuczug Balázs!
//:Teremjen hát országunkba' jó bor, áldomás!
Nem egy fillér, de két tallér köll ide pajtás!://

Szegény legénynek olcsó a vére.
Két-három fillér egy napra bére.
//:Azt sem tudja elkölteni végis végtére.
Két pogány közt egy hazáért omlik ki vére.://

Bort a kupámba! Embert a gátra!
Tyukodi pajtás! Induljunk ráéja!
//:Verjük által az labancot a másvilágra!
Úgy ád isten békességet szegény hazánkra.://

Kossuth Lajos táborában...

Kossuth Lajos táborában
két szál majoranna.
Egy szép barna magyar huszár,
sej lovát karéjozza.

Ne karéjold magyar huszár,
Mert leesel róla.
Nincsen itt a te édesanyád,
Sej aki megsiratna.

Ne sirasson engem senki:
Jól vagyok tanítva.
Sem léptébe, de sem vágtaiba,
Sej le nem esek róla.

Mert a huszár a nyeregbe
bele van teremve,
Mint a rozmaring a jó földbe,
Sej belegyökerezve.

Balalajka

Áll egy ifjú nyírfa a réten,
Virágfürtös nyírfa a réten.
Dúli dúli a réten,
Dúli dúli a réten.

Nyírfa ága hej, kifaragva,
Abból lesz a jó balalajka.
Dúli, dúl, balalajka,
Dúli, dúl, balalajka.

Zöldre van a rácsos kapu festve

Zöldre van a, zöldre van a rácsos kapu festve.
Oda járok minden áldott este.
Kisangyalom, nem győztelek várni, mégegyszer
várni,
Be kellett a, be kellett a rácsos kaput zárni

Poljuska

Vár ránk a síkság.
Végtelen mezőkön szél jár.
Búcsúzni kell az otthonunktól pajtás.
Halld, a kürt a harcmezőre hív már. Hej!

Sírnak a lányok.
Szél ne hozz felénk ma jajszót.
Zengj harci indulót ma bátorítót,
Lengesd, lobogtasd a vörös zászlót.

Vágtass a szélnek,
Szabadságunk most te véd meg.
Benned van millióknak jó reménye,
Győzelmedben bízunk földünk népe.

Vár ránk a síkság,
Végtelen mezőkön szél jár.
Holnap már győzelemről szól az ének,
Békét, szabadságot hoz a népnek.

Kis kece lányom

Kis kece lányom fehérbe vagyon,
fehér a rózsá, kezébe vagyon.
Mondom-mondom fordulj ide
mátkám-asszony,
mondom-mondom fordulj ide
mátkám-asszony!

Citrusi menta, kajtali rózsá
elmennék táncba, ha szép lány volna
Mondom-mondom fordulj ide
mátkám-asszony,
mondom-mondom fordulj ide
mátkám-asszony!

János bácsi a csatában [E Capo4]

C
János bácsi a csatában,
F C
János bácsi a csatában,
C E7 Am
János bácsi a csatá - ban
Dm G C
Elesett egy fűszálban.

Arra ment egy indiánus,
Arra ment egy indiánus,
Arra ment egy indiánus,
És szívébe lándzsát döf.

Glóri, glóri alleluja,
Glóri, glóri alleluja,
Glóri, glóri alleluja,
És szívébe lándzsát szúrt.

János bácsi testét kukacok eszik,
János bácsi testét kukacok eszik,
János bácsi testét kukacok eszik,
És az egyik felkiált:

Glóri, glóri alleluja,
Glóri, glóri alleluja,
Glóri, glóri alleluja,
Ez az ember már hullá.

Erdő, erdő de magos a teteje

Erdő, erdő de magos a teteje.
Jaj, de régen lehullott a levele.
Jaj, de régen lehullott a levele,
Árva madár párját keresi benne.

Búza közé szállt a dalos pacsirta,
Mert odafenn a szemeit kisírta.
Búzavirág, búzagalász árnyában
Rágondol a régi, első párjára.

Már minálunk babám [C]

Már minálunk, babám, már minálunk, babám,
az jött a szokásba.
Nem szedik a meggyet, nem szedik a meggyet
Fedeles kosárba.
Felmegy a legény a fára, a meggyfa tetejére,
Lerázza a meggyet, Te meg babám szedjed
A rózsás kötényedbe.

Már minálunk, babám, már minálunk, babám,
Az jött a szokásba.
Nem szedik a makkot, nem szedik a makkot
Fedeles kosárba.
Felmegy a legény a fára, a makkfa tetejére,
Lerázza a makkot, te meg babám kapkodd
A rózsás kötényedbe.

Már minálunk, babám, már minálunk, babám,
Az jött a szokásba.
Nem szedik az ananászt, nem szedik az ananászt fedeles
kosárba.
Felmegy a legény a fára, az ananászfá tetejére, oszt
Lerázza az ananászt, te meg babám kaparászd a rózsás
kötényedbe.

Már minálunk, babám, már minálunk, babám,
az jött a szokásba.
Nem szedik a meggyet-makkot,
nem szedik a meggyet-makkot
Fedeles kosárba
Felmegy a legény a fára, a meggyfa-makkfa tetejére,
Lerázza a meggyet-makkot,
Te meg babám szedjed-kapkodd a rózsás kötényedbe.

Száz forintnak ötven a fele

Száz forintnak ötven a fele!
Egye meg a fészkes fekete fene!
Nem lehet az ember fából,
Ki kell rúgni a hámfából!

Még azt mondják, részeges vagyok.
Pedig csak a jó bort szeretem nagyon,
Megverem a csizmám szárát,
Csókolom a babám száját.
Megverem a babám száját,
Csókolom a csizmám szárát.

János bácsi, szokeresz a vakeresz,
Jaj de nagyon komálom az anyósom!
Nekimenjek, ne menjek a fekete szemednek,
Inkább iszom három deci kevertet!

Bakkecskének nagy szakálla van,
Az én anyósomnak nagy pofája van,
Rusnya állat mind a kettő,
Verje meg a jeges eső.

Tavaszi szél vizet áraszt [D Capo2]

C G C G C G
Tavaszi szél vizet áraszt,
C G C G
Virágom, virágom
C G C G Am
Minden madár társat választ,
Dm Am E Am G
Virágom, virágom

Hát én immár kit válasszak,
Virágom, virágom
Te engemet én tégedet,
Virágom virágom

Zöld pántlika, könnyű gúnya,
Virágom, virágom
Mert azt a szél könnyen fújja,
Virágom virágom

De a fátyol nehéz ruha,
virágom, virágom.
Mert azt a bú hajtogatja
virágom, virágom.

Megyen már a hajnalcsillag lefelé

Megyen már a hajnalcsillag lefelé,
Az én kedves galambom most megyen hazafelé.
Lábán van a csizmája, lakkosszárú kiscsizma.
Rásütött a hajnalcsillag sugara.

Amerre mégy, édes rózsám, kívánom,
Hogy előtted a rét is tiszta rózsává váljon.
A zöld fű is előtted almát teremjen,
A te szíved holtig el ne felejtsem.

Erdő, erdő, erdő

Erdő, erdő, erdő, marosszéki kerek erdő,
Madár lakik abban, madár lakik tizenkettő.
Cukrot adnék annak a madárnak,
Dalolja ki nevét a babámnak.
Csárdás kisangyalom,
Érted fáj a szívem nagyon.

Búza, búza, búza, de szép tábla búza,
Annak közepébe kinyílt a rózsa,
Tüske annak minden ága,
Nem állja a madár lába,
Kedves kisangyalom, katonahíredet hallom.

Megismerni a kanászt [C]

C G
Megismerni a kanászt cifra járásáról,
C
Elöl fűzött bocskoráról, tarisznyaszíjjáról.

Hej !
Élet, élet, kanász élet, ez aztán az élet,
Ha megunom magamat, magam is úgy élek.

Megszökött az anyakoca kilenc malacával,
útána ment a kanász minden családjával.

Hücs-ki disznó a berekből, csak a füle látszik,
Árok partján a kanász babájával játszik.

Itthon van-e a kanász, vagy a felesége?
Nem kell nekem a kanász, csak a felesége.

Felmászott a nyúl a fára

Felmászott a nyúl a fára,
jaj de szépen kukorékol,
piros csizma van a lábán,
nem süt a nap a szemébe.

Kinyitottam az ablakom,
bepüült egy ökörcsorda,
kalitkába zártam őket,
jaj de szépen füttyörésznek.

Tibi-mix [E]

E
Just got home from Illinois
#Cm
Mondd csak mit viszel
A E H7
Én elmentem a vásárba fél pénzzel
E #Cm
Néha furcsa hangulatban mindegy mit viszel
A E H7 E
Ne vágj ki minden fát far away

There's a giant doin' car wheels
az út jobb oldalán
Egy sárga rózsza hervadt homlokán
Messze még a chusetts, három óra hús
A E H7 E
De te csak várj míg felkel majd a nap

#Cm A E
A vadvirág felnő a ház falán
A E H7
sosem éri el
#Cm A E
Egy tábla lóg a házunk ajtaján, azt mondja
Doot doot doot lookin' out my backdoor

Forward troubles Illinous, West Virginia
They call the Rising Sun
Már minálunk babám a Hungarian Blues,
A H7 E
Jól van, ne sírj kedvesem

A börtön ablakában ha én rózsza volnék
Rámszállnának a lepkék
Petróleum kugli, hív az Ohio
A H7 E
Miért hagytuk hogy így legyen

A vadvirág...

Baj van a részeg tengerésszel [Am]

Am
Baj van a részeg tengerésszel,
G
Baj van a részeg tengerésszel,
Am
Baj van a részeg tengerésszel
Dm G Am
Mindjárt jókor reggel.

Hejhó, de húzz rá egyet,
Hejhó, de húz rá egyet,
Hejhó, de húzz rá egyet
Mindjárt jókor reggel.

Jól beszopott a pálinkából,
Jól beszopott a pálinkából,
Jól beszopott a pálinkából,
Mindjárt jókor reggel.

Hejhó, ...

Fel vele gyorsan az árbocfára,
Fel vele gyorsan az árbocfára,
Fel vele gyorsan az árbocfára,
Mindjárt jókor reggel.

Hejhó, ...

Bele vele gyorsan a tengervízbe,
Bele vele gyorsan a tengervízbe,
Bele vele gyorsan a tengervízbe,
Mindjárt jókor reggel.

Hejhó, ...

Száraz tónak nedves partján [C]

C F C F
Száraz tónak nedves partján
C G C
döglött béka kuruttyol.
Hallgatja egy süket ember,
ki a vízben lubickol.

//:Hej-haj, denevér, biciklizik az egér
Hej-haj, Elemér, benned van a kutyavér://

Vak meglátja, hogy kiugrik,
Sánta utána szalad.
Kopasz ember haját tépi,
A néma meg óbégat.

//:Hej-haj, denevér, biciklizik az egér
Hej-haj, Elemér, benned van a kutyavér://

Déli felhők [C]

C A7 Dm G
Domb tövén, hol nyúl szalad, s lyukat ás a róka
C A7 Dm G
Nyári fényben, napsütésben felhőt les Katóka
C E7 F Fm
Zöld fűszál az ajka közt, tenyerén az álla
C A7 Dm G C
A vándorló felhőnépet álmosan csodálja

F C F C
Elöl úszik Mog király, kétágú az orra
F C F G C
Feje fölött koronája mint a habostorta
Fut mögötte a bolond, szélesen nevetve
Nagy púpjából szürke kígyó nyúlik az egekbe

Törött kordén utazik egy kopasztott kánya
S haját tépve bogyo vére a király leánya
És utánuk cifra ház gördül sok keréken
Benn a cirkusz hercegnője öltözködik éppen

Száz ruháját, ékszerét odaadná szépen,
Csak egy hétig futkoshatna lenn a nyári réten.

Mária volt [G Capo3]

H Em C D
Mária volt, csak egy szép női név,
C G D
Ez másnak csak ennyit jelenthet.
H Em C D
Mária volt, s nekem több ennyinél,
C G H7
Mert számomra ő volt a kezdet

E Emaj7 #F #Fm
A szó, szerelem – furcsa világot rejt,
H E H
s én sejtettem csupán e világ milyen lehet
E Emaj7 #F #Fm
Ő eloszlatta minden kételyemet,
H A E
Mária volt az, ki oda elvezetett

H Em C D
Mária volt, hosszú selymes haján
C G D
A nap szőkén játszott a szélel.
H Em C D
Mária volt, arca emlék csupán,
C G H7
Mely dacol a múltó idővel.

E Emaj7 #F #Fm
Nem tudhatom, a jövő mit hoz elém,
H E H
Tán sok boldog évet, tán magányt, szürkeséget.
E Emaj7 #F #Fm
Bármilyen is lesz mindig megőrzöm én
H A E
Az emlékek között a nevét, s haja színét.

Ob La Di Ob La Da [C] (106)

C G
Jóska mindennap kiáll a piacra
C
Klári egy lokálban énekel
F
Jóskának megtetszik a Klári arca
C G C
Így hát ők kéz a kézben mennek este el.

C Em-Am
||: Ob-la-di, ob-la-da, szép az élet,
C G C
ne tudd meg hogy milyen klassz :||

Jóska most egy targoncával beállít
Az ékszerészhez, mert hisz gyűrű kell.
Megcsókolja háromszor is a Klárit,
Aki így szokás szerint megint énekel

refr.

F C
Telik az idő és ott áll a ház, szép ház
F C G
Telik az idő, rohangál sok srác a Jóskáék udvarán

Klapecoktól hangos már a piactér,
Segít Jóskának a gyerekhad.
Klári száján megcsillan az ajakfény,
Így hát ő esténként nyugodtan dalolhat.

Kisherceg [D] ## (80)

A E
Megtörtént, hogy földreszállt
A A7 D
Egyszer egy aranyhajú kisfiú
A #F Hm
Egy messzi távoli csillagon
E A D A E
Volt az otthona

Sok mindent megfigyelt
Az úton, amíg a Földre eljutott
Az elhagyott szerelmes kisvirág
Volt minden bánata

A E A
Úgy várok rád kis herceg
D A
Még várok rád kis herceg
#Cm D A E D
Oly' boldogan élhetnének

A róka szólt, jól figyelj:
A lényeg az sohasem látható
S felelősséggel tartozol,
ha számít rád egy hű barát

A kisherceg búcsúzott
És a kígyóval mindent megbeszélt
Visszavárta őt az elhagyott
Árva kis virág.

Szép holnap [C]

C G C
Rég volt, szorongó évek jártak épp
G C
Anyám csak félve mondta még:
F D7 G Am G
Nekünk a holnap lesz majd szép

Ez rég volt, sok éve erről nem beszél
És minden álma bennünk él,
Nekünk a holnap lesz majd szép

C F G C
Szép holnap, miféle harsonára vár
F G C
Miféle nemzedékre száll,
Miféle csillagokban áll,
Hogy szép holnap vár, szép holnap vár

Jó így, ölemben ma még jól elférsz
S a kerek Földnél többet érsz,
S minden álmom benned él

Most jó így, s ha felnősz távolabbra nézz
S talán a földön, ahol élsz,
A béke egyszer körbe ér

Szép holnap...

Homokóra [Am] (90)

Am Dm
Ülök a szobámban búsan, egyedül
Am E Am
És a fájó múltra gondolok
Am Dm
Odakünn az utcán lassan fény dereng
Am E Am
És az órán pereg a homok

A Dm
Szeretném a homokórát megállítani,
G C E
Szeretném az emlékeim elfelejteni.
Am Dm
De a homokóra csak pereg, pereg
Am E Am
Így hát, kedves, tovább szenvedek.

A Dm
Nem tudom, hogy elhiszed-e még,
G C E
Hogy fájó szívem örökké tiéd
Dm
Álmaimban téged látlak,
Am
Két karomba téged zárlak,
H7 E
Nem tudom, hogy elhiszed-e még

De ha egyszer drágám, nem bírom tovább
Ezt a fájó bús emlékezést
Elmegyek én akkor, tovább állok én,
Mert a szívem magányos szegény

Elviszem én magammal az emlékeidet
Hogy ne lássam a lassan pergő homokszemeket
Utoljára drágám azt kívánom én,
Hogy te mással nagyon boldog légy.

Angela [D] (90)

D A G D A7

D Hm #Fm Em A7

Angela, hát utólért ez a híres szerelem

D Hm #Fm A7/E A7

Angela, Angela, beleszédült mindenem

F C/E
És fénybe fordulnak az árnyak,
Dm A7

Mert már karjaimban látlak

D #F7 Hm D7

Angela, Angela, Angela

G A7 D #F7

Kicsi angyalkám

Hm D G A7 D

Angela, kicsi angyalkám

(intro, ami egy H dúrba fejeződik be)

Micimackó és barátai... [D Capo2] (...Babits Mihály versét éneklik) (88)

C Em Dm G
De szép is lenne, ha egy este, elalvás előtt
C Em Dm G
Betoppanna Micimackó, hogy látogatóba jött.
Am Em F C
És megkérdezné: Véletlenül akadna egy kis méz?
F C D7 G
És bölcsen megbeszelnénk, hogy a méz mindig kevés,
És eljönnének Micimackónak az ismerősei,
És Nyuszival együtt barátai és üzletfelei,
S egy égi kar intene, hogy énekelhető
Egy dal, amit a Babits Mihály bácsi írt nekünk:

C F G C
Mindenik embernek a lelkében dal van,
C F D7 G
És a saját lelkét hallja minden dalban
C F G C
És akinek szép a lelkében az ének,
Am D7 G C
Az hallja a mások énekét is szépnek

És beszélgetnénk arról is, hogy a lélek mire való,
Mire Micimackó megjegyezné, hogy énekelni jó.
És Bagoly persze mondaná, hogy a pszichózis bonyolult,
És Malacka meg szégyellné, hogy erről nem tanult,
És Nyuszinak eszébe jutna, hogy épp valamit nagyon
keres,
De Füles csak legyintene, hogy szóra sem érdemes,
És Zsebibabának elmagyarázni a problémát nehéz,
De Micimackó azt mondaná, tudod, ez olyan, mint a méz.

Mindenik embernek a lelkében dal van,
És a saját lelkét hallja minden dalban
És akinek szép a lelkében az ének,
Az hallja a mások énekét is szépnek

És Micimackóval együtt most már te is jól tudod,
Hogy énekelni mindenképpen kellemes dolog,
És szorult helyzetünkben jó, ha kéznél van egy dal,
Mit együtt énekelhetünk, és senkit nem zavar.

Mindenik embernek a lelkében dal van,
És a saját lelkét hallja minden dalban
És akinek szép a lelkében az ének,
Az hallja a mások énekét is szépnek.

Összetartozunk [D Capo2] (felezős)

C G C
Egyszer megszülettünk, ezért majd egyszer meghalunk

G
Adj hálát érte, hogy még együtt vagyunk!

C F G Am
Mert volt már pár utunk és sok mindent tudunk,
F G F G C

De legfőképpen azt, hogy összetartozunk.

1. Csak ahhoz kell most erő, hogy jó kedvünk legyen.
Ígérem neked, ígérd meg nekem,
Hogy bármi lesz velünk, bármennyit tévedünk,
Mindent megbocsáthatunk, mert egymásért vagyunk.

Te is tudod jól, hogy gyengék, törékenyek vagyunk,
A szándékunk lehet jó és mégis hibázhatunk,
Mert könnyű bántanunk egymást, vagy önmagunk,
De nem hazudhatunk, mert egymásért vagyunk.

R.

És ha jönnek rossz idők, elbúcsúzhatunk,
De ne hidd, hogy ettől már meg is változunk,
Mert volt már pár utunk és sok mindent tudunk,
És a legfőképpen azt, hogy összetartozunk.

R.

Búcsúzó [A Capo2]

G D G
Mikor társaságban jól telt el az estéd,

G C D
Melynek végén barátaitól búcsúzol,

G C D Em
Épp így köszönök el tőled most e dalban,
G C D G

És hogy mikor látjuk egymást, nem tudom.

C G
||: De talán volna egy szó, mellyel elmondható,
D G

Hogy mit jelent nekünk, ha szól a dal
De talán volt is egy szó, igaz, őszinte szó,
Mely elmondta, hogy miért szólt a dal. :||

Későre jár, kedvesem [C]

C G7 C\
Későre jár, kedvesem

C G7 C\
A fáradt nap elpihen

F G C - Am F
|: Lehunyja már tiszta, kék szemét az ég
D G C\
Szép álmokat küld feléd :|

Későre jár, kedvesem
Nincs mára több énekem

|: Holnap talán megint találkozhatunk
De addig még álmodunk :|

Későre jár, kedvesem
Búcsúzni kell, azt hiszem

|: Most véget ér életedből még egy nap
Remélem, még sok marad :|

Csitt kicsi baby [C]

Csitt kicsi baby, figyelj a szót!
Papa vesz majd neked egy kis rigót.

Hogyha a kis rigó nem csicsereg,
papa vesz majd neked egy ékkövet.

Hogyha az ékkő eltörött,
papa vesz majd neked egy kis tükröt.

Hogyha a kis tükör elreped,
papa vesz majd neked egy szekeret.

Hogyha a kis szekér távol jár,
papa vesz majd neked egy báránycsókát.

Hogyha a kis bari sokat ugrál,
papa vesz majd neked egy buksi-kutyát.

Hogyha a buksi-kutya szót fogad,
papa vesz majd neked egy kis lovat.

Ám, de a kis paci is aludni tér,
aludjál hát te is édes, kicsi babykém!

Volt egy tánc [C]

1. C Am
Hófehér hajó úszott a folyón,
S összesimult a fiú s a lány
F G
Színes lampion fénylett az égen
F C E7
Mint a brosstú a mélykék ruhán

2. Am
És a fedélzet zenével megtelt
Dm A7 Dm
Szólt a ringató, lassú románc
F C
Aj, aj, aj, aj
E7 Am
Volt egy tánc, volt egy tánc
D7 F G
Ilyen szépet csak filmekben látsz

1. És a vonatok indultak sorra
És a fiú az ablakban állt
És a vonatban nevettek rajta
A harcedzett vén katonák

2. Hogyha férfi vagy rejtse el a könnyed,
Mi lesz veled, ha a csatában jársz?
Aj, aj, aj, aj,
Volt egy tánc, volt egy tánc
Talán egyszer még lesz folytatás

3. Am
Egy tánc, egy tánc, egy tánc, egy tánc
Dm Am
És a lángon, a halálon, füstön át
F°7 C G
Úszik egy fehér hajó



1. És a vonatok megjöttek sorra,
Néhány békeév nekünk is járt
Aztán jött az a rettegett autó
És a ház előtt halkán megállt

2. És a mama az ablaknál állva
Újra évekig apámra várt
Aj, aj, aj, aj
Volt egy tánc, volt egy tánc
Talán egyszer még lesz folytatás

1. És a brosstúból szénre már nem telt
És a harmadik tél is lejárt
És egy hajnalon csöngettek hármat
És az apám az ajtóban állt

2. Azt se bántuk, hogy nem volt már semmink
Mindent elnyelt a nagy zálogház
Aj, aj, aj, aj
Volt egy tánc, volt egy tánc
Talán mégiscsak lesz folytatás

3. Egy tánc, egy tánc, egy tánc, egy tánc
És a börtönön, magányon, reményen át
Úszik egy fehér hajó

1. De már szóltak a hírek s az ágyuk
Mondd, az életük miért lenne más
És mi mindent két bőröndbe gyűrtünk
De már nem ment az elindulás

1. Már csak csendesen nézik a tévét
Ahol ragyog egy másik világ
És ők nem kérik senkin se számon
Az elrabolt évek sorát

2. Pedig semmiért vesztek el álmok
Mint a zálogban hagyott ruhák
Hm, volt egy tánc
Volt egy tánc, volt egy tánc
S néha elhitték, lesz folytatás

Paprikajancsi szerenádja [C] (117)

F C G C
Gyöngé fuwallat a tóba zilál,
F C G - C
fények gyöngysora lebben,
Sóhajom, árva madár-pihe, száll
s elpihen édes öledben.

F C F C
||: Tárt keblemen reszket a kóc:
F C G C
érted szenved a Jancsi bohóc. :||

Szép szemeidből vérzik az ég,
sok sebe csillagos ösvény.
Egy hajfürtöd nékem elég:
sok sebemet bekötözném.
||: Hull a fűreszpor, sorvad a kóc:
meghal érted a Jancsi bohóc. :||

Tálad a rózsa, tükröd a Hold,
ajkadon alkonyok égnek,
Víg kedvem sűrű buba hajolt,
téged kérlel az ének.
||: Hogyha kigyullad a szívem a, kóc,
nem lesz többet a Jancsi bohóc. :||

Nehéz a boldogságtól búcsút venni

Am Dm
Nehéz a boldogságtól búcsút venni,
G C
Ma mégis könnyen megteszem,
Dm E Am Am/G
Ha majd a másik kevésbé jó lesz,
F E7 Am
Legfeljebb rád emlékezem.

Nehéz a boldogságtól búcsút venni,
Én nem is magamtól teszem:
Te hoztál tűzbe, te hagytál vízben,
Éntőlem nem függ semmi sem.

Ref.:
G C
Mostanában annyi mindent mondanak terád,
G C
Vígasztal a sok kedves barát,
A Dm
Nem tudják, hogy mi újság van nálam,
G C
Nem tudják, hogy bármi történt, semmit meg
Dm E
nem bántam.

Nehéz a boldogságtól búcsút venni,
Lehet, hogy én meg sem teszem.
Ki fogom várni, amíg csak eljössz,
Addig is rád emlékezem.

Ref 1*

Nehéz a boldogságtól búcsút venni,
Lehet, hogy én meg sem teszem.
Ki fogom várni, amíg csak eljössz,
Addig is rád emlékezem.

Nehéz lesz búcsút venni, nehéz.
Nehéz lesz búcsút venni.

Nehéz a boldogságtól búcsút venni,
Most mégis indulok tovább.
Sokáig nem lesz köztünk most már semmi,
Addig is emlékezem rád.

Mizu [Dm] (123)

(power chorddal dogosebb, dur/mollal szofisztikáltabb)

Dm C
Zúzunk az éjszakában, én meg pár haver
B A
na mondd csak, mi a pálya ha hívnak, menni kell
Dm C
régóta nincs kiút csak lányok és fiúk
B A
nekem bejön ez a szitu, nekem bejön ez a szitu

bridge:

Dm C
Csak akkor bulizom, ha úgy van
B C
és általában úgy van, lenn megtalálsz a klubban

mert nekem bejön ez a szitu,
a sok buta sztori róla
csináljunk most olyat,
amit megbánunk majd holnap

refrén 2x:

Dm C
Kicsilány, ou, szia, helló!
B A
Álljunk össze, mint két kicsi lego ou
Dm C
Na figyü már, mondom mi a szitu
B A
te lány, én meg fiú, na mizu, mizu, mizu?

verze2:

A klubbok rég bezártak
a város felébred
világos van, de nálam
a bulik kemények
a cuccok szétdobálva
after a szobában
te és én a félhomályban
filmezzünk az ágyban?

bridge

Süsü, a sárkány [Em] (115)

Em A
Én vagyok a híres egyfejű,
Em A
a nevem is ennyi, csak Süsü.
#Fm H7
De én egyiket se bánom
#Fm H7
egyfejűként élem a világot.

Hm Hm/B Hm/A Hm/#G
Vidám lelkem senki sem érti
G A
se gyerek, se nő, és se férfi
Hm Hm/B Hm/A Hm/#G
senki, senki itt a világon
G A D #D
mi is az én titkos nagy álmom. Jaj,jaj

Kitagadott az a jó apám,
azóta vándorlok úgy biz ám.
Befogadnak majd az emberek
egyik szeret, másik meg remeg

Legszentebb dolog a barátság
többet ér mint minden királyság.
Nekem is van egy jó barátom
S, ha bajba jut majd én kirántom

Ó, ha rózsabimbó lehetnék,
Rám szállnának szépen a lepkék.
Kicsi szívem velük dobogna,
Nem lennék ilyen nagy otromba.

Ezt a vágyat senki sem érti,
Se gyerek, se nő, se férfi.
Senki, senki itt a világon,
Mi is az én titkos nagy álmom.

Anyu, végy egy hegyet nékem [C]

C G C
Anyu, végy egy hegyet nékem, olyan magasat,
C G C
ha elfárad, ráülhessen csúcsára a nap -
F
erdejében madár szálljon,
C
rókakölyök, őzfi játsszon -
G C
olyan hegy legyen! Olyan hegy legyen!

Aztán végy egy tavat nékem, de olyan nagyot,
egyik partról a másikra el nem láthatok.
Hadd bámulják a sirályok,
ha én azon vitorlázok - olyan tó legyen!

Aztán végy nekem egy rétet, piros, sárga, kék
virágokkal legyen telis - teli az a rét -
ahány tücsök, odagyűljön,
hogya kérem, hegedüljön - olyan rét legyen!

Ha csak ez a kívánságod, könnyen tehetem,
meg se veszem, amit kérsz és mégis megveszem:
tiéd már a Mátra, Börzsöny,
Balatont is néked őrzöm s mind a réteket!

Ha tavasz jó, hoz új zöldet, a tél zúzmarát,
hogya zöldben, ha ezüstben, tiéd minden ág -
tiéd mind a kert, a lanka,
cinke, rigó, búbosbanka s mennyi szép madár!

Öreg folyó jár dúdolván parti fák alatt,
bukfencezik kövön, sziklán sok kicsiny patak -
Szólj nekik! Csak arra várnak,
s mintha volna kezes nyájad:
mind hozzád szalad! mind hozzád szalad!

Kicsit szomorkás [D7] (127)

D7 Gm Cm D7 Gm Cm D7
Kicsit szomorkás a hangulatom máma
Gm Cm F7 B G7
Kicsit belém szállt a boldogtalanság
Cm D7 Gm
Kicsit úgy érzem magam, mint a durcás kisgyerek
Dm E7 A7 D D7
Kinek elvették a já - té - kát

Gm Cm D7 Gm Cm D7
Kicsit szomorkás a hangulatom máma
Gm Cm D7 B G7
Kicsit borús lett ez a búbajos világ
Cm Gm
Kicsit elbántak velem, no de történt már ilyen
A7 Cm D7 Gm
Szívem harag nélkül gondol Rád

Cm F7
Gyere, gyere, gyere, drága cimborám,
B
Gyorsan vigasztalj

Cm7 F7 B
Látod, összeroppanok már
Cm F7
Gyere, gyere, gyere, drága jó gitár,
B
Kell egy igaz dal

Dm A7 Dm D7
Amitől a panasz hamarosan odébb áll

Gm Cm D7 Gm Cm D7
Kicsit szomorkás a hangulatom máma,
Gm Cm F7 B G7
S olyan szokatlan ma a boldogtalanság
Cm
Kicsit megrázom magam
Gm
S ugye minden rendbe' van
A7 D7 Gm
Újra emelt fővel nézek Rád

Gyere, gyere, gyere, drága cimborám,
Gyorsan vigasztalj
Látod összeroppanok már
Gyere, gyere, gyere, drága jó gitár,
Kell egy igaz dal
Amitől a panasz hamarosan odébb áll

Kicsit szomorkás a hangulatom máma
Kicsit belém szállt a boldogtalanság
Kicsit megrázom magam,
S ugye minden rendbe' van
Újra emelt fővel nézek Rád

Búcsudal [Am]

Zene: Baráth Zoltán

Szöveg: Dávidovics Yvette - Lengyák István

Am C Dm Am
Felnézek az égre, fénylő csillagok.
Am C Am
Nem tudják, hogy szomorú vagyok.

Refr:

F G C Am
Véget ért a tábor, indulunk tovább.
F G C Am
Lágy szellővel búcsut int a ny - ár.
F G C Am
Véget ért a tábor, indulunk tovább.
F G Am
Lágy szellővel búcsut int a nyár.

Kismadár barátunk, ő is szomorú.
Jövő nyárig nem hallja dalunk.

Refr.

Túrautak fái felénk hajlanak.
Levelükön harmat-könny fakad.

Refr.

Kedves kis tanyánk is olyan hallgató.
Szobáiban nem zeng vág kacaj.

Refr.

A néma hegyek is búcsút mondanak.
Völgyeikből visszacseng a dal.

Refr.

Tábortűzünk fénye kialszik hamar.
Lágy melege csak emlék marad.
Refr.

Felnézek az égre, fénylő csillagok...
Tudják már, szomorú mért vagyok.

Refr.

IFA megy a hegyen [C] (100)

C Am F C G C Am F G
IFA megy a hegyen, csúnya a színe
C Am F G

Hiányzik az alja és néhány kereke
C Am

A hegyi út széles, az IFA meg szétes
F C F C F C G
Ikarus a kasznija, Taurus a gumija, há-há
C Am F G

De megy ez az IFA!

Húú-ú-úá

IFA megy a hegyen, húzza egy Zil
A Zil az egy lopott teherautomobil
Csempészárut szállít, amíg meg nem állít
Ja, egy rendőr! Néger a sofőr – ahá!

Fekete fuvar!

Húú-ú-úá

IFA megy a hegyen, megy vele a hegy
Ugyanis a hegyhez nem megy Mohamed
A hegyen legelésznek a török tehenészek
Fehérek, feketék és tarkák, Mohamed szerint
mind marhák

Magasak a tarifák!

Húú-ú-úá

IFA megy a hegyen, Iba fára megy
Fából van az IFA, fából vaskarIFA
Az ibafai papnak faIFAja van,
Ezért az ibafai faIFA papi faIFA, Há há

Ibafai IFA, há-há!!

Húú-ú-úá

Jöjj vissza vándor [A] (86)

A
Elment a vándor
A #Fm \
Elvitte zsákjában a nyár minden ízét
D E
Erdők lombját és a rét tarka színét
A - #Cm
Mindent eltakar az ősz
D - E
S mi várunk hűvös kábulatban

A
Elment a vándor
A #Fm \
Útján a fecskék s darvak mind elkísérték
D E
Elment messze hol a fű zöld, s az ég kék
A
Hol nem tudják mi a hó
Em - A
A nyár forró és mozdulatlan
D
Elmentek messze
Hm #Cm A
Mert ott a szívekbe nem költözik a tél
D Hm
A vándor s a darvak most mind arra várnak
C#m
Hogy elmúlik a dér
Hm E
S újra vissza térnek

A
A lángok a fények
A #Fm
Szívünkbe új remények mind visszatérnek
D E
Régen elfelejtett emlékek égnek
A G F
Ha a tavasz közelít

E
Jöjj vissza vándor,
#Cm
Hozd vissza szívünkbe a nyár édes ízét
A H
Erdők lombját és a rét tarka színét
#Gm #Cm A H
Hozd el szívünkbe a nyár melegét

Adjon az Isten [D] (64)

Intro/versszakok közt: D G D G

D A/E
Adjon az Isten szerencsét,
D7/#F G
Szerelmet, forró kemencét.
D E
Üres vékamba gabonát,
A D
Árva kezembe parolát,

Lámpámba lángot, ne kelljen
Korán az ágyra hevernem,
Kérdésre választ ő küldjön,
Hogy hitem széjjel ne dűljön,

D #F7
Adjon az Isten fényeket,
Hm7 D7
Temetők helyett életet -
G D/#F
Nekem a kérés nagy szégyen,
E A D
Adjon úgyis, ha nem kérem.

Kégli dal [C]

C
(Sok kérdést már megoldottunk,
Nem volt soha ilyen jó dolgunk,
Mégis az ember néha érzi,
Bosszantó, hogy sehol egy kégli.)

C
Azt mondtuk, megértheted, hogy
F
Keressünk egy jó kis helyet még ma,
G F
Ahol a szomszéd elvisel,
C
S nem szól ránk a házmester.

Így aztán otthonra leltünk,
Nagy család, mind együtt élünk már.
Megosztjuk azt bárkivel,
S nem szól ránk a házmester.

Am F C
A vadvirág felnő a ház falán,
G G7 C
Örül hogy él, igen.
Am F C
Egy tábla lóg a házunk ajtaján,
G G7
Így nem zavar senki sem.

A lányokkal jól megvagyunk,
A konyhában rájuk hagyunk mindent,
És ha reggel mennek el,
Nem szól ránk a házmester.

A vadvirág felnő a ház falán,
Örül hogy él, igen.
Egy tábla lóg a házunk ajtaján,
Így nem zavar senki sem.

Vár az út [C]

C
Gyerünk, mert vár az út!
E7
Nem hallod, jóbarátom, vár az út!
Dm
Sehonnan indul és a végtelenbe fut,
F G C
Nincs sehol határ, ha vár az út.

Gyerünk, mert menni kell!
Amíg csak van hová és van kivel
Nem vár ránk örökké a kéklő láthatár,
Gyerünk, mert az út még várva vár!

Refr:

F
Gyerünk, mert vár az út!
Az a néhány jóbarát
C
majd segít hogyha baj van
F
És ha álmodunk, azt is tiszta szívvel
C
mondjuk el egy dalban,
F C G
És annyi dal van!

Gyerünk, mert vár az út!
Nem hallod, jóbarátom, vár az út!
Sehonnan indul és a végtelenbe fut,
Nincs sehol határ, ha vár az út.

Nincs sehol határ, ha vár az út.

Országút [C]

C Am
Mint egy álom, olyan ez a hely,
G F C
Hatalmas hegyekből gyors folyók indulnak el.
C Am
Az élet elrohant, de vár a szülői ház,
G
A gyermekkorom is visszatér,
F C
újra élem a sok csodát.

Refr:

C G
Országút, vigyél haza,
Am F
Hol az otthonom, vigyél oda!
C G
Elcsavarogtam, de vár a múltam,
F C
Országút, vigyél haza!

Minden emlék újra szívemben él,
A folyóparton ülve ahogy hajadat fújja a szél.
Együtt néztük, ahogy este elbújt a nap,
Mi is összebújtunk, ahogy tettük minden nap.

Refr.

Bridge:

Am G
Még most is hallok a hangod
C
minden fáradt éjszakán,
F C G
Azt álmodom, hogy emlékszel még rám is talán.
Am B
A sorsunk kettévált
F C
és én már nem vigyázhatok rád,
G G7
Az élet megy tovább, megy tovább.

Országút, vigyél haza,
Hol az otthonom, vigyél oda!
Elcsavarogtam, de vár a múltam,
Országút, vigyél haza!

Árva fiú [C]

C D7
Volt egy fiú, árva fiú,
G C
Nem szerette senki
Úgy érezte el szeretne,
El szeretne menni

Refr:

Am Em
Árva fiú jöjj vissza
F C
Hová sietsz, mondd, hová
Dm Dm7/C G
Jöjj, valaki hív, valaki vár

Am Em
Állj meg fiú, jöjj vissza
F C
Célhoz nem érsz így soha
Dm7 G7 C
Jöjj, valaki hív, valaki vár

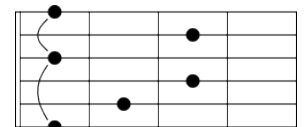
Sűrű sötét erdő ölén
Rátalált az álom
Vitte, vitte, messzi útra
Pillekönnyű szárnyon

Refr

Volt egy fiú, árva fiú
Nem szerette senki
Úgy érezte, el szeretne
El szerente menni

Refr

Volt egy fiú, árva fiú
G F°7 C
Róla nincs hír sem - mi



Hajnali ének [Am]

Am
Elkártyáztam a gyenge szívem,
E
suhogasd le a szoknyád, hajnal!
Pálinkát lehelek rád szelíden,
Am
megháglak nehezen, halkan.

Am
Jöjj, Oroszország, vodka-virág,
E
Nevetés nékem a véred,
Pince-fehérek a volgai fák,
Tejszínű, szűz ez az ének.

Dm Am
Lebukik fejem és úgy zokogok,
E Am Am7
haloványul bennem a bánat,
Dm Am
veretik körülöttem az ősi dobot,
E Am
szaladok, hajnal, utánad!

Am
Ez a csont-pufogás, ez a hanti rege
E
hitemet hirdeti híven,
kataton bálvány, légy fekete,
Am
hiszen elkártyáztam a szívem!

A Nap többé nem kel föl [D]

Intro: Hm A G A D
G A D

D G A D
Ma újra minden oly elhagyatott
G A
csak állok az ajtóban
D G A D
Várom egy kései látogatót
Hm E A
jöhet bárki és bárhonnán

Hm A G A D G E A
Mióta engem elhagyta, újra félek az estéktől
D G A D
Úgy érzem hogy rám örök éjfélnél vár
G A D
és a nap többé nem kel föl

Nem bírom látni a csillagokat
nem száll az álom rám
Suttogok félbetört mondatokat
mintha még most is hallanád

Magadból semmit nem hagytál
csak a képeket őrzöm még
Talán még most is velem álmodnál
ez az álom legyen most szép

Bármennyit láttalak éveken át
tudtam hogy nincs sok már
megszokom lassan a gondolatát
Minden elmúlik bárhogy fáj

Mégis mióta elmentél félek az estéktől
Úgy érzem hogy rám örök éjfélnél vár
és a nap többé nem kel föl